

မဟာစည်နာယက
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

သဒ္ဓမ္မရံသီရိဝိဿာနာဓက

အရှင်ကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

ဟောကြားရေးသားစီရင်အပ်သော

အထက်မဂ်ပိုလ်သို့တက်ရန်နည်းလမ်းမှန်

တရားတော်

ဒုတိယအကြိမ်

သာသနာ
၂၅၅၁

ကောဇာ
၁၃၆၉

ခရစ်နှစ်
၂၀၀၇

မဟာစည်နာယက
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

သဒ္ဓမ္မရံသီရိပိဿာဓရာဇာဏိ

အရှင်ကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

ဟောကြားရေးသားစီရင်အပ်သော

အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့တက်ရန်နည်းလမ်းမှန်

တရားတော်

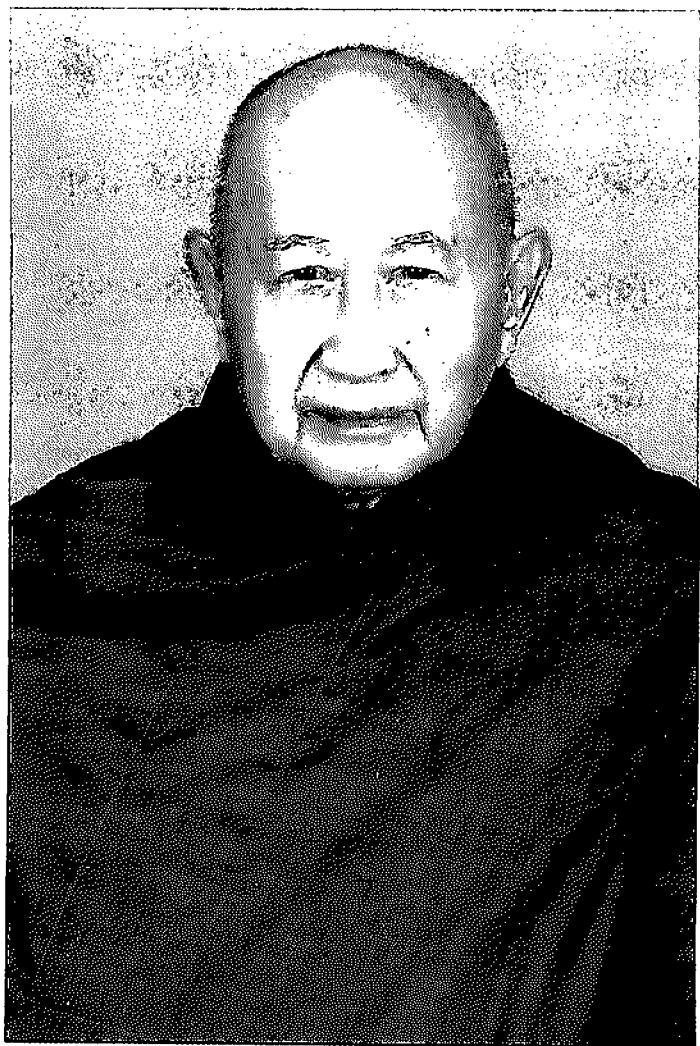

ဒုတိယအကြိမ်

သာသနာ
၂၅၅၁

ကောဇာ
၁၃၆၉

ခရစ်နှစ်
၂၀၀၇

သဒ္ဓမ္မရံသီရိပိသာပဓနနာယကဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့တက်ရန် နည်းလမ်းမှန် တရားတော်

ဒီနေ့ ၁၃၆၂-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ဖြစ်တယ်။
သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ နေ့လည်ပိုင်းမှာ ဟောကြားရမည့်
တရားတော်က အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့တက်ရန် နည်းလမ်းမှန်
တရားတော်ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေ့နှစ်များကလည်း အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့တက်ရန်
နည်းလမ်းမှန် တရားတော်ကို တစ်ခါဟောကြားခဲ့ဖူးပါတယ်။
အချက်အလက်များ သိပ်မပြည့်စုံခဲ့ခြင်း၊ အဆုံးပိုင်းမှာ
အနည်းငယ် ကျန်နေခြင်းတို့ကြောင့် ယခုထပ်မံ၍ ဟော
ကြားပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့တက်ရန် နည်းလမ်းမှန် တရား
တော်ကို ဟောကြားတဲ့နေရာမှာ အပိုင်း(၃)ပိုင်းထားပြီး
ဟောကြားပေးပါမယ်။

- ၁။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်တို့ကို ရရှိရန် နည်း
လမ်းမှန်ကန်စွာ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ပုံ၊
- ၂။ ရပြီးအောက်ဖိုလ်ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့အောင် လေ့ကျင့်
သောအားဖြင့် ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ပုံ၊
- ၃။ အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိရန် နည်းလမ်း
မှန်ကန်စွာ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ပုံဟူ၍
ဘယ်နှချက်ပါလဲ ... (၃)ချက်ပါဘုရား။

(၁) နံပါတ်က အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်တို့ကို ရရှိ
ရန် နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ပုံ၊ (၂)
နံပါတ်က ရပြီးအောက်ဖိုလ်ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့အောင် လေ့ကျင့်
သောအားဖြင့် ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ပုံ၊ (၃)နံပါတ်က
အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိရန် နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ရှုမှတ်
ပွားများ အားထုတ်ပုံဟူ၍ (၃)မျိုးကို အစဉ်အတိုင်း ဟော
ကြားပေးပါမည်။

တရားနာပရိသတ်များက တကယ်အားထုတ်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်ကြပေတယ်။ ရပြီးတဲ့တရားမှ တစ်ဆင့် ရှေ့သို့ တိုးတက်ပြီးတော့ ရချင်ကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ များကြပါတယ်။ ယောဂီဟောင်းတွေက တော်တော်ပဲ စိတ်အားတွေ ထက်သန်နေကြပါတယ်။ အထက်အထက် မရသေးတဲ့ တရားထူး တရားမြတ်များကို ရအောင် ဆက်လက်ပြီးတော့ အားထုတ်ချင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက် ဟောကြားပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

(၁)နံပါတ် အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်တို့ကို ရရှိရန် နည်းလမ်း မှန်ကန်စွာ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ပုံကို အခု ဟောကြားပါတော့မယ်။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်တို့ကို ရရှိရန် အားထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘယ်ညဉာဏ်ကစပြီးတော့ အားထုတ်ရမလဲဆိုတော့ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကြောင့် နာမရူပပရိစ္ဆေဒညဉာဏ်က စပြီးတော့ အားထုတ်ရမယ်။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒညဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်အောင် ရှေးဦးစွာ အားမထုတ်ရပါဘူးလား ... အားထုတ်ရပါတယ်ဘုရား။ ဆောင်ပုဒ်ဆိုကြရမည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ပုထုဇနာ၊ နာမရူပါ၊ စတင်ကာ၊
မှန်စွာရှုရမည်။

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်တွေ ရဖို့ရန် စအားထုတ်တဲ့အခါမှာ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ဖြစ်အောင် ရှေးဦးစွာ အားထုတ်ကြရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ဖြစ်ပါတယ်။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်အောင် အားထုတ်ပုံ အားထုတ်နည်း ဘယ်လိုအားထုတ်ရမလဲဆိုတာ အခုတရားနာ ပရိသတ်များကတော့ မကြာခဏလည်း နာကြားနေရတယ်။ “နာဖူးထပ်မံ” နာကြားကြရမယ်။ ရှေးဦးစွာ သဘောကို သိအောင် ရှုမှတ်ကြရမယ်။ ဝိပဿနာတရား စအားထုတ် ပြီဆိုလို့ရှိရင် ရှေးဦးစွာ သဘောကို သိအောင် ရှုမှတ်ကြ ရပါတယ်။ ဒုတိယအနေနဲ့ အဖြစ်နဲ့အပျက်ကိုသိအောင် ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ တတိယအနေနဲ့ အပျက်ကိုမြင်အောင် ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ အပျက်ကိုမြင်သွားပြီဆိုရင် ဗလဝ ဝိပဿနာဖြစ်လို့ ဘင်္ဂမုစ၍ ဘယ၊ အာဒိနဝ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ မုဗ္ဗိတု ကမ္ပတာ၊ ပဋိသန္ခိ၊ သန္ခိရပေက္ခာ၊ အနုလောမ၊ ဂေါတြဘူ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တိုင်အောင် တက်သွား နိုင်တယ်။

အဲဒီတော့ ရှေးဦးစွာ သဘောကိုသိအောင် ရှုမှတ်ရမယ်။ သဘောသိမှ ဥဒယဝယဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်ကိုလည်း သိလာနိုင်တယ်။ သဘောသိအောင် ဘယ်နယ်ရှုမှတ်ရမလဲ၊ ဆောင်ပုဒ်ပဲ ဆိုကြပါစို့။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဖြစ်ခိုက်ရှုမှ၊ သဘာဝ၊ မုချသိရမည်။

ဖြစ်ခိုက်ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် ရှုမှတ်နိုင်မှ သဘောတရားလေးတွေ သိနိုင်တယ်။ ပေါ့တာ လေးတာ တွန်းတာ ဆွဲတာ လှုပ်ရှားတာ ရွှေ့သွားတာ အဲဒါလေးတွေက သဘောတရားပဲ။ ပေါ့တာ လေးတာကလည်း သဘောတရား၊ တွန်းတာ ဆွဲတာကလည်း သဘောတရား၊ လှုပ်ရှားတာ ရွှေ့သွားတာလေးတွေကလည်း ... သဘောတရားပါဘုရား။ သဘောတရားလေးတွေ သိလာမယ်။

ဖောင်းတယ် ပိန်တယ် ထိုင်တယ် ထိတယ် ရှုမှတ်တဲ့ အခါမှာ သဘောတရားလေးသိအောင် ဖြစ်ခိုက်ပစ္စုပ္ပန်တည့်နိုင်သမျှတည့်အောင် စူးစိုက်ပြီးတော့ ရှုမှတ်ရတယ်။ ဖောင်းတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခါ လေရှူသွင်းလိုက်တာနဲ့အမျှ ဝမ်းဗိုက်အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့် ဖောင်းတက်လာတယ်။

ဒီအဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့်လေးတွေ ဖြစ်ခိုက်ကလေးကို တည့် နိုင်သမျှတည့်အောင် မရှုမှတ်ရပါဘူးလား ... ရှုမှတ်ရပါတယ် ဘုရား။ ရှုမှတ်ရတယ်။ တည့်သွားပြီဆိုလို့ရှိရင် တွန်းကန်တဲ့ သဘောလေး၊ တောင့်တင်းတဲ့သဘောလေး မထင်ရှားလာ တတ်ပါဘူးလား ... ထင်ရှားလာတတ်ပါတယ်ဘုရား။ ပစ္စုပ္ပန် တည့်သွားရင် တွန်းကန်တဲ့သဘော၊ ထောက်ကန်တဲ့ သဘောလေး ထင်ရှားလာပါတယ်။

အဲဒီသဘောလေးထင်ရှားလာရင် ယောဂီက တော် တော့ကို အမှတ်တွေကောင်းသွားပြီး သဘောတွေ ကျသွား ပါပြီ။ ထောက်ကန်တဲ့သဘော၊ တွန်းကန်တဲ့သဘော၊ တောင့် တင်းတဲ့သဘောလေးဟာ ပရမတ်ပါပဲ။ ဘာပရမတ်လဲဆို တော့ ဝါယောပရမတ်ပါပဲ။ ရှုမှတ်ပုံများကိုလည်း တရားနာ ပရိသတ်ဟောင်း၊ ယောဂီဟောင်းများတော့ မကြာခဏ နာကြားနေရတယ်။ နာဖူးထပ်မံပဲ။ ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဌာန်ဒြပ်ကြီး ကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၊ တောင့်တင်း တွန်းကန်တဲ့ သဘော လေးကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၊ ဝမ်းဗိုက် ပုံသဏ္ဌာန်ဒြပ်ကြီးက ပညတ်ပဲ။ တောင့်တင်း တွန်းကန်မှု လေးက ... ပရမတ်ပါဘုရား။ အဲဒီပရမတ်ကို သိနိုင်သမျှ သိအောင် စူးစိုက်ရပါတယ်။ စူးစိုက်တဲ့နေရာမှာလည်း

အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ခိုက်ကလေးကို တည့်အောင် ရှုမှတ်နိုင်မှ အဲဒီတောင့်တင်း တွန်းကန်မှုသဘော ပရမတ်ကိုလည်း သိလာနိုင်တယ်။

ပိန်တယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့် ရွှေ့ကျ လျော့ကျသွားတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်လေးကို တည့် နိုင်သမျှတည့်အောင်၊ ဖြစ်ခိုက်ကလေးကိုလည်း တည့်နိုင် သမျှတည့်အောင် စူးစိုက်ရပါတယ်။ အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့် ရွှေ့ကျရွှေ့ကျသွားတဲ့ လျော့ကျလျော့ကျသွားတဲ့ သဘောလေး ဟာ ပရမတ်ပဲ။

ဆောင်ပုဒ်

ထောက်ကန်တောင့်တင်း၊ လျော့ခြင်းတမည်၊
တွန်းကန်လှုပ်ရှား၊ ရွှေ့သွားတတ်သည်၊
ဝါယောဓာတ်၊ ရှုမှတ်မြတ်ယောဂီ။

လျော့လျော့ကျသွားတဲ့ သဘောလေး၊ ရွှေ့ရွှေ့ကျသွား တဲ့ သဘောလေးတွေဟာ ပရမတ်ပဲ။ အဲဒီပရမတ်ကိုလည်း သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ အဆင့်ဆင့်လေးတွေ ရွှေ့ကျ သွားတာကို မိသွားလို့ရှိရင် အဲဒီသဘောလေးတွေကို

သိလာတော့တာပါပဲ။ ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဌာန်ခြပ်ကြီးကိုတော့
ခွာနိုင်သမျှခွာ၊ တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့ရွေ့သွားတဲ့ သဘောလေး
ကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်ရပါတယ်။

ဆောင်ဗုဒ္ဓိ။ ။ ပညတ်ကိုခွာ၊ ပရမတ်သာ၊
မှန်စွာရှုရမည်။

ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဌာန်ပညတ်ကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၊
ပညတ်ဆိုတာ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာမဟုတ်ဘူး။ ဖောင်းတယ်လို့
မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အတွင်းက တောင့်တင်း တွန်းကန်တဲ့
သဘော၊ ပိန်တယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အတွင်းက တရွေ့
ပြီးတရွေ့ ရွေ့သွားတဲ့သဘော လှုပ်သွားတဲ့သဘောလေးဟာ
ပရမတ်ပဲ။ အဲဒီပရမတ်ကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူး
စိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ကြွတယ် လှမ်းတယ် ချတယ်လို့ မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း
ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ခြေထောက်ပုံသဏ္ဌာန်ခြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာ
နိုင်သမျှခွာ၊ ကြွတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာ အပေါ်ကို တရွေ့
ပြီးတရွေ့ ရွေ့တက်နေတဲ့သဘောလေးကိုတော့ သိနိုင်သမျှ
သိအောင် စူးစိုက်ရပါတယ်။ လှမ်းတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာ

လည်း ခြေထောက်ပုံသဏ္ဌာန်ခြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၊ ရှေ့ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့နေတဲ့သဘောလေးကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်ရပါတယ်။ ချတယ်လို့မှတ်တဲ့ အခါမှာလည်း ခြေထောက်ပုံသဏ္ဌာန်ခြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာနိုင် သမျှခွာ၊ အောက်ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့ရွေ့ကျသွားတဲ့ သဘောလေးကို သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်ရပါတယ်။

တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့နေတဲ့သဘောလေးတွေကိုလည်း စူးစိုက်လိုရသွားပြီ၊ ရွေ့နေတဲ့အစဉ်လေးကိုလည်း မိအောင် ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင်၊ ဖြစ်ခိုက်ကိုမိအောင် တည့်အောင် ရှုမှတ် လိုရသွားပြီဆိုလို့ရှိရင် ကြွတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခါ အပေါ် ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့တက်နေတာကို သိပြီးတဲ့အပြင် ပေါ့ပေါ့ပြီးတော့တက်သွားတာ၊ လှမ်းတယ်လို့ မှတ်တဲ့အခါမှာ လည်း တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရှေ့ကိုရွေ့သွားတာ သိပြီးတဲ့အပြင် ပေါ့ပေါ့ပြီးတော့ အရှေ့ကိုရွေ့သွားတာ၊ ချတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါ မှာလည်း အောက်ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့ကျနေတာကို သိပြီးတဲ့အပြင် လေးလေးပြီးကျသွားတာကို ယောဂီဟောင်း များတော့ ကိုယ်တိုင်တွေ့သိနေကြပါတယ်။ ယောဂီသစ်များ လည်း အဲဒီလို နည်းမှန်လမ်းမှန် ရှုမှတ်လိုက်လို့ရှိရင် ချက်ချင်းလိုပဲ တွေ့သိလာတတ်ပါတယ်။

ရှေးဦးစွာ သဘောကိုသိအောင် မရူမှတ်ရပါဘူးလား ... သဘောကိုသိအောင် ရူမှတ်ရပါတယ်ဘုရား။ သဘောကို သိသွားပြီဆိုရင် ရုပ်တရားနဲ့နာမ်တရားတွေ ကွဲပြား၍သိမှု နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဟာလည်း သူ့ဟာသူ ထင်ရှားလာ တော့တာပါပဲ။ ဖောင်းတယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါ ဖောင်းတဲ့ အမှုအရာ တောင့်တင်း တွန်းကန်မှုလေးကတခြား၊ မှတ်သိ လိုက်တာကတခြား၊ ပိန်တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ပိန်တဲ့အမှု အရာ လှုပ်ရှားရွေ့နေတဲ့သဘောလေးကတခြား၊ မှတ်သိလိုက် တာကတခြားဟု ကွဲပြားကွဲပြားပြီးတော့ သိသွားတယ်။ ဖောင်းတဲ့အမှုအရာ တောင့်တင်း တွန်းကန်နေတဲ့သဘော လေးက အာရုံကိုမသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရား၊ ပိန်တဲ့ လှုပ်ရှားနေတဲ့သဘောတရားလေးဟာလည်း အာရုံကို မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရား၊ ဖောင်းတယ် ပိန် တယ်လို့ လိုက်လိုက်ပြီး မှတ်သိမှတ်သိနေတာက အာရုံကို သိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဘာတရားလဲ ... နာမ်တရား ပါဘုရား။ ဤကဲ့သို့ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကစပြီးတော့ မမှတ်ရပါဘူးလား ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။

ပုထုဠေဖြစ်လို့ရှိရင် အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ကို ရချင်လို့ရှိရင် ရှေးဦးစွာ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်အောင်

ရှုမှတ်ရမယ်။ ကြွတယ် လှမ်းတယ် ချတယ်လို့ မှတ်တဲ့ အခါမှာလည်း ဒီလိုပဲ၊ ကြွတယ်လို့ မှတ်တဲ့အခါ အပေါ်ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့တက်နေတဲ့ ကြွတဲ့အမှုအရာကတခြား၊ မှတ်သိစိတ်ကတခြား၊ လှမ်းတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာလည်း ရှေ့ကိုတရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့သွားတဲ့အမှုအရာကတခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာကတခြား၊ ချတယ်လို့ မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း အောက်ကို တရွေ့ရွေ့ ရွေ့ကျသွားတဲ့အမှုအရာကတခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာကတခြားလို့ သဘောကိုမှတ်လို့ရရင် တခြား စိတ်ခြားစိ ကွဲပြားပြီးတော့ သိလာတာကလည်း တစ်ဆက်တည်းပါပဲ။ ကြွတဲ့ လှမ်းတဲ့ ချတဲ့အမှုအရာတွေက အာရုံကို မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား၊ နာမ်တရားလား ... ရုပ်တရားပါဘုရား။ ကြွတယ် လှမ်းတယ် ချတယ်လို့ လိုက်လိုက်ပြီးတော့ မှတ်သိမှတ်သိနေတာက အာရုံကို သိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားပါလား၊ နာမ်တရားပါလား ... နာမ်တရားပါဘုရား။

ဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရုပ်တရားနာမ်တရားနှစ်ပါးပဲရှိတယ်၊ ငါဆိုတာမရှိဘူး၊ လောကဝေါဟာရ အပြောမျှပဲရှိတယ်လို့ ဒီလို နာမ်နဲ့ရုပ်ကို ပိုင်းခြားပြီးတော့သိသွားတာကို ဘာ ဉာဏ်လို့ခေါ် ... နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ပါဘုရား။ နာမရူပ

ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်အောင် ရှေးဦးစွာ အားထုတ်ရပါတယ်။

ဆောင်ဋီဒ်။ ။ ပုထုဇနာ၊ နာမရူပါ၊ စတင်ကာ၊
မှန်စွာရမည်။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်ပြီးတော့ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ဖြစ်တယ်။ အကြောင်းနဲ့အကျိုးကိုသိတဲ့ဉာဏ်ဆိုတာလည်း နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် အခြေခံမှန်သွားရင် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ကလည်း သိပ်တော့ မခက်လှတော့ဘူး။ သူ့ဟာသူ အလိုလိုဆိုသလို ရောက်သွားပေတယ်။ ဖောင်းတာ ပိန်တာ တွေက ရှေ့ကပေါ်ပေါ်ပေးနေလို့ မှတ်သိစိတ်က နောက်က လိုက်လိုက်မှတ်နေရတာပဲ။ ဖောင်းတာပိန်တာတွေက အကြောင်းတရားပဲ၊ မှတ်သိစိတ်က အကျိုးတရားပဲလို့ ဒီလို သိသွားတယ်။ တစ်ဆင့်တိုးပြီးသိသွားတာ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ပဲ။ ဖောင်းတာပိန်တာတွေက အကြောင်းတရား၊ မှတ် သိစိတ်က ... အကျိုးတရားပါဘုရား။

ကြွ လှမ်း ချတဲ့အမှုအရာတွေက ရှေ့ကပေါ်ပေါ်ပေးလို့ မှတ်သိစိတ်က နောက်ကလိုက်လိုက်မှတ်နေရတာပဲ။ ကြွတဲ့ လှမ်းတဲ့ ချတဲ့အမှုအရာတွေက အကြောင်းတရား၊ မှတ်သိ

စိတ်က ... အကျိုးတရားပါဘုရား။ အကြောင်းနဲ့အကျိုးကို သိတာ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်။ သဘောကိုသိသွားပြီးတဲ့အခါ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်နဲ့ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တွေ တစ်ဆက် တည်းလို လိုက်ပြီးသိလာပါတယ်။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ပြီးတော့ သမ္မသနဉာဏ်။ သမ္မ သနဉာဏ်ကတော့ ဆိုးတဲ့ဉာဏ်ပဲ။ အဲဒီဉာဏ်ကို ရောက် သွားတဲ့အခါ ယောဂီဟောင်းများကတော့ မကြာခဏ ကိုယ် တိုင်ပဲ သိခဲ့ရတယ်။ ထိုင်လို့မှ သိပ်မကြာသေးဘူး။ နာတာ ကျင်တာ အောင့်တာ ကိုက်တာ ခဲတာ မူးတာ ယားတာ အော့ချင် အန်ချင်ရှိတာတွေ ဒုက္ခဝေဒနာတွေ ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားစွာတွေ့ရတယ်။ ဪ ... ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဒုက္ခပါလားလို့ သုံးသပ်ပြီးတော့သိတယ်။ ဒီဒုက္ခတွေကလည်း မမြဲဘူး။ ခုတစ်မျိုး ခုတစ်မျိုး ခုနာလိုက် ခုကျင်လိုက် ခုအောင့်လိုက်နှင့် မမြဲဘူး။ မမြဲပါလား။ မမြဲပါလားဆိုတာ ဗမာလို၊ ပါဠိလိုကျတော့ ... အနိစ္စပါဘုရား။ အနိစ္စပါလားလို့ သုံးသပ်ပြီးတော့သိတယ်။ ဒီလိုဒုက္ခတွေ ခံချင်လွန်းလို့ ဝိပဿနာတရား လာအားထုတ်တာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ချမ်း ချမ်းသာသာနဲ့ တရားတွေမြန်မြန်တွေ့၊ တရားတွေ မြန်မြန် တက်ရအောင် ဝိပဿနာတရားလာအားထုတ်တာ၊ ခုတော့

ကိုယ်ဖြစ်ချင်တိုင်းလည်း ဖြစ်လို့မရဘူး။ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကိုယ်အစိုးမရပါလား။ ကိုယ်အစိုးမရပါလားဆိုတာ ဗမာလို၊ ပါဠိလိုကျတော့ ... အနတ္တပါဘုရား။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တလို့ သုံးသပ်ပြီးတော့သိတာ သမ္မသနဉာဏ်ဖြစ်တယ်။ ဖြစ်ခိုက် ရှုလိုက်လို့ရှိရင် အဲဒီသဘောတရားတွေသိပြီးတော့ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ဆိုတာ တစ်ဆက်တည်းလို့ပဲ သိလာတော့တာပါပဲ။

ဒုတိယအဆင့်က အဖြစ်နဲ့အပျက်ကိုသိအောင် ရှုမှတ် ရမယ်။ သဘောသိမှ ဥဒယ=ဖြစ်၊ ဝယ=ပျက်ကို မြင်နိုင်သည်။ ဖောင်းတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခါ တောင့်တင်းတွန်းကန်မှု လေးတွေက အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့်၊ သဘောလေးတွေက အဆင့်ဆင့်၊ ပိန်တယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာလည်း ပိန်တဲ့ သဘောအမှုအရာလေး ရွှေ့နေတာလေးက အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့်ဟူ၍ အဆင့်ဆင့်များကို သိလာတတ်ပါတယ်။ ထို့နောက် ဉာဏ်စဉ်တစ်ဆင့် တက်သွားတော့ အဲဒီအဆင့် ဆင့် အဆင့်ဆင့်လေးတွေဟာ တစ်ဆင့်နဲ့တစ်ဆင့် မစပ်တော့ ဘူး။ တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့မှပျက်သွား နောက်တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်သွား။ အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့်လေးတွေဟာ ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ ဖြစ်သွားတယ်။

ကြွတယ် လှမ်းတယ် ချတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း
ဒီတိုင်းပဲ၊ အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့်လေးတွေဟာ ကြားပြတ်
ကြားပြတ်သွားတော့ တစ်ဆင့်ကဖြစ်ပြီးတော့ပျက်သွား၊
နောက်တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်၊ နောက်တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီး
တော့ ပျက်သွားတာကို သိလာကြပေတယ်။ သဘောသိသွား
တော့ ဖြစ်ပျက်တွေကို မသိသွားပါဘူးလား ... သိသွားပါ
တယ်ဘုရား။ ပေါ့တဲ့ လေးတဲ့သဘောတွေသိပြီးတဲ့အခါ အဲဒီ
ပေါ့တဲ့လေးတဲ့ သဘောလေးတွေ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့
ပျက်သွားတာ ယောဂီဟောင်းများတော့ ကိုယ်တိုင်ပဲ တွေ့သိ
ကြရတာပါပဲ။

ဆောင့်စုဒ္ဓိ။ ။ သဘောသိမှ၊ ဥဒယ၊ ဝယမြင်နိုင်သည်။

ဒုတိယအဆင့်ကျတော့ အဖြစ်နဲ့အပျက်ကိုသိအောင်
ရှုမှတ်ရမယ်။ တတိယအဆင့်ကျတော့ အပျက်ကိုသိအောင်
ရှုမှတ်ရမယ်။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ ရောက်သွားတဲ့အခါ ဥဒ
ယဗ္ဗယဉာဏ်အနုပိုင်းမှာတော့ အဖြစ်နဲ့အပျက်က သိပ်တော့
မထင်ရှားသေးဘူး။ ချမ်းသာတာတွေကပဲ ထင်ရှားနေတယ်။
ကာယလဟုတာ စိတ္တလဟုတာ = ကိုယ်ကလည်းပေါ့ပါး
စိတ်ကလည်းပေါ့ပါး၊ ကာယမုဒုတာ စိတ္တမုဒုတာ =

ကိုယ်ကလည်းနူးညံ့ စိတ်ကလည်းနူးညံ့၊ ကာယကမ္မညတာ စိတ္တကမ္မညတာ = ကိုယ်ကလည်းခံကျန်း၊ စိတ်ကလည်းခံကျန်း၊ ကာယပါဂုဉာတာ စိတ္တပါဂုဉာတာ = ကိုယ်ကလည်းလေ့လာပြီး စိတ်ကလည်းလေ့လာပြီး၊ မှတ်စရာအာရုံနှင့် မှတ်သိစိတ်တွေ အလိုလိုမှတ်နေသကဲ့သို့ ယောဂီမှာ လွယ်လွယ်ပဲ မှတ်ရှုနေရတယ်။ “တပည့်တော် ထိုင်ပြီးတော့ ကြည့်နေရသလိုပါပဲဘုရား” ယောဂီများ မကြာခဏ လျှောက်ထားတယ်။ ဘယ်ဉာဏ်များ ရောက်နေပါသလဲ ... ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ရောက်နေပါတယ်ဘုရား။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အနုပိုင်း ရောက်နေတယ်။

ကိုယ်ကလည်းချမ်းသာ စိတ်ကလည်းချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကလည်းငြိမ်းအေး စိတ်ကလည်းငြိမ်းအေး။ “လူ့ဘဝမှာ တစ်ခါမှ အခုလောက် ကိုယ်စိတ်တွေ မငြိမ်းအေးခဲ့ပါဘူးဘုရား၊ တပည့်တော် မပြောတောင် မပြောတတ်ပါဘူးဘုရား၊ တပည့်တော်ခန္ဓာကိုယ်လေးက ပစ်တိုင်းထောင်လေး ထောင်ထားသလို သူ့ဟာသူ အလိုလို ငြိမ်းအေးနေပါတယ်ဘုရား။ စိတ်ကလည်း ငြိမ်းအေးနေပါတယ်ဘုရား” ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အနုပိုင်းရောက်လာတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ အမှတ်ကောင်းတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ မကြာခဏလျှောက်ထားတယ်။ ကာယိက

သုခ စေတသိကသုခ = ကိုယ်ကလည်းချမ်းသာ၊ စိတ်ကလည်းချမ်းသာဖြစ်ပေတယ်။

သုညာဂါရံ ပဝိဋ္ဌဿ၊ သန္တစိတ္တဿ ဘိက္ခုနော၊
အမာနသီ ရတိ ဟောတိ၊ သမ္မာ ဓမ္မံ ဝိပဿတော။

သုညာဂါရံ = ဆိတ်ငြိမ်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့၊
ပဝိဋ္ဌဿ = ဝင်လျက်၊ သန္တစိတ္တဿ = ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာ = ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ = ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို၊ ဝိပဿတော = ဝိပဿနာရှုသော၊ ဘိက္ခုနော = ဘေးကိုရှုတတ်ရဟန်းမြတ်အား (ဝါ) ယောဂီမြတ်အား၊ အမာနသီ = လူသာမန် နတ်သာမန်တို့ မခံစား မတွေ့သိနိုင်သော၊ ရတိ = ဝိပဿနာ ပီတိသုခတို့ဖြင့် ပျော်မွေ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏၊ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရေသွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးတော့ ရုပ် တရားနာမ်တရားတွေ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို ရှုမှတ်နေ လိုက်တာ ဝိပဿနာပီတိသုခတွေဖြစ်လာလို့ အဲဒီဝိပဿနာ ပီတိသုခတို့ဖြင့် ပျော်မွေ့နေရတာ လူသာမန်မဆိုထားနဲ့ နတ်သာမန်တွေတောင်မှ မပျော်မွေ့နိုင်တဲ့ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ရရှိနေတယ်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဟောကြားတော်မူသည့်အတိုင်း အမှတ်ကောင်းတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုယ်တိုင်ပဲ တွေ့သိကြရတယ်။ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ် အနုပိုင်းမှာ ချမ်းသာခွင့်တွေရ၊ ချမ်းသာတာတွေနဲ့ပဲ တွေ့နေကြရပေတယ်။ အရောင်အလင်းတွေလည်း မြင်နေ တတ်ကြပါတယ်။ ဆက်ကာဆက်ကာ ရှုမှတ်လို့ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်အရင့်ပိုင်းသို့ ရောက်လာတဲ့အခါ အစပိုင်းမှာတော့ သိပ်တော့မထင်ရှားသေးဘူး။ ရိုရိုသေသေ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ဖြစ်တာ ပျက်တာတွေကို သိလာတတ် ပါတယ်။ အချို့အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ အဲဒီချမ်းသာ တွေနဲ့ပဲ ပျော်မွေ့နေလို့ ဖြစ်ပျက်တွေ တော်တော်နဲ့မသိနိုင်ဘူး။ အဲဒါတွေပဲ တရားထူးတရားမြတ်တွေ ရထားတယ်လို့ ထင်နေ တတ်တယ်။ အာရုံနိမိတ်တွေ၊ ကျောင်းဘုရားစေတီတွေ၊

နတ်သမီးနတ်သားတွေ၊ ဗိမာန်တွေ တွေ့နေရတော့ ဒါတရား
ရထားပြီလို့ မထင်သွားတတ်ပါဘူးလား ... ထင်သွားတတ်
ပါတယ်ဘုရား။

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာများက အထူးပဲ ကြောင့်ကြစိုက်ပြီး
တော့ ပြပေးရတယ်။ “ယောဂီ ... ပေါ့ပေါ့ဆဆတွေ ရှုနေ
လို့ မဖြစ်ဘူး။ ရှိရှိသေသေ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုမှတ်ရတယ်။
ဖောင်းစနင့်ဖောင်းဆုံး ပိန်စနင့်ပိန်ဆုံးကို သိအောင် စူးစိုက်
ရမယ်”ဟု မိန့်ကြားလိုက်သည့်အတိုင်း ရှိရှိသေသေ စူးစူး
စိုက်စိုက် ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ဖောင်းစန့်ဖောင်းဆုံးကို သိလာ
တတ်ပါတယ်။ “ပထမ တစ်ရက်နှစ်ရက်တော့ သိပ်မသိပါဘူး
ဘုရား။ ဒီလိုပဲ မှတ်နေရပါတယ်။ နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက်ကျ
တော့ သိလာပါပြီဘုရား။ ဖောင်းစန့်ဖောင်းဆုံးကို တပည့်တော်
ကောင်းကောင်းစူးစိုက်လို့ ရပါပြီ”လို့ လျှောက်ထားတယ်။
ဖောင်းစကဖြစ်၊ ဖောင်းဆုံးကျတော့ ... ပျက်ပါဘုရား။
ပိန်စကဖြစ်၊ ပိန်ဆုံးကျတော့ ... ပျက်ပါဘုရား။ ဖြစ်ပျက်
မြင်သွားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ သဘောသိမှ၊ ဥဒယ၊ ဝယမြင်
နိုင်သည်။ ဥဒယ ဝယ အဖြစ်အပျက်ကို မြင်သွားပြီ။ ဘယ်
အဆင့်ရောက်ပြီလဲ ... ဒုတိယအဆင့်ရောက်လာပါပြီဘုရား။

သမာဓိဉာဏ်တွေ အဆင့်ဆင့် ရင့်ကျက်လာတဲ့အခါကျတော့ ဖောင်းတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ဖောင်းတဲ့အထဲမှာလည်း အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့်၊ ပိန်တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင်လည်း ပိန်တဲ့အထဲမှာလည်း အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ဖြစ်ပြီးတော့ ပျက်သွားတာ၊ အဆင့်ဆင့်တွေ ဖြစ်ပျက်သွားတာကို မြင်သွားကြပါတယ်။ ဖြစ်ပျက်ကို မြင်သွားပြီးတဲ့အခါ အပျက်ကို မြင်အောင် ရှုမှတ်ကြရမယ်။

တတိယအဆင့်အနေနဲ့ ဘာကိုမြင်အောင် ရှုမှတ်ရမလဲ ... အပျက်ကိုမြင်အောင် ရှုမှတ်ရပါမယ်ဘုရား။ အပျက်ကို မြင်အောင် ရှုမှတ်နိုင်မှ ဗလဝိပဿနာ = အားရှိတဲ့ ဝိပဿနာဖြစ်သွားပြီဖြစ်တယ်။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၊ သမ္မသနဉာဏ်၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်တိုင်အောင် တရုဏဝိပဿနာ = နုပျိုသေးတဲ့၊ အားနည်းတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်တွေဖြစ်တယ်။ ပညတ်တွေကို ခွာခွာပြီးတော့ ပရမတ်ကိုသိအောင် စူးစူးစိုက်စိုက် မရှုမှတ်ရပါဘူးလား ... ရှုမှတ်ရပါတယ်ဘုရား။ ပညတ်တွေကို ခွာနိုင်သမျှခွာ၊ ပရမတ်ကို သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်နေရတယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်က အားနည်းနေသေးလို့ပဲ။

ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ပညတ် ပုံသဏ္ဌာန်ခြံတွေ တဖြည်းဖြည်းကွာသွားတယ်။ ပရမတ် သဘောတွေပဲ ထင်ရှားလာတော့တယ်။ ဝိပဿနာအားရှိ လာတဲ့အတွက်ကြောင့် အပျက်အပျက်တွေကိုပဲ မြင်မြင် သွားကြတယ်။ တော်တော်နဲ့တော့ မမြင်ဘူး။ တချို့ကလည်း သမာဓိဉာဏ်ကအားနည်းလို့၊ ရှုမှတ်ပုံကလည်း နည်းမှန် လမ်းမှန် မဟုတ်လို့ရှိရင် အပျက်ကို တော်တော်နဲ့မမြင်ဘူး။ အပျက်ကိုမမြင်လို့ရှိရင် ဗလဝိပဿနာ မဖြစ်တဲ့အတွက် ကြောင့် တရားတွေအတက်နေးမလား၊ မြန်မလား ... အတက်နေးပါမယ်ဘုရား။ အတက်နေးသွားလိမ့်မယ်။

ထို့ကြောင့် အပျက်ကိုမြင်အောင် ယောဂီများ ရှုမှတ်ပုံ ရှုမှတ်နည်းတွေ မကြာခဏ ဟောကြားပေးမနေရပါဘူးလား ... ဟောကြားပေးနေရပါတယ်ဘုရား။ “ယောဂီ ... ဖောင်း တယ် ပိန်တယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာ ဖောင်းဆုံးကို များများ သိအောင်စူးစိုက်၊ ပိန်တယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာ ပိန်ဆုံးကို များ များသိအောင်စူးစိုက်” “အဆုံးအဆုံးကျတော့ ရပ်ရပ်သွားတာ ပျက်ပျက်သွားတာပဲ၊ ဖောင်းတာနဲ့ပိန်တာနဲ့က မဆက်တော့ ဘူးဘုရား၊ တစ်ပိုင်းစီ ဖြစ်နေတယ်ဘုရား” ဉာဏ်ထက်တဲ့ ယောဂီတွေ မကြာခဏလျှောက်ထားတယ်၊ ဖောင်းတာ

ဆုံးသွားပြီးမှ ပိန်တာပေါ်လာတယ်။ ပိန်တာ ဆုံးသွားပြီးမှ
ဖောင်းတာပေါ်လာတယ်။ ဖောင်းဆုံးမှာ ပျက်ပျက်သွားတာ
ပိန်ဆုံးမှာ ပျက်ပျက်သွားတာ မထင်ရှားပါဘူးလား ...
ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။

“ယောဂီ ... အစအဆုံးရှိတဲ့အနက်က အဆုံးကို ပိုပြီး
စူးစိုက်ရမယ်။ အဆုံးကိုမြင်မြင်သွားရင် အပျက်ကို မြင်မြင်
သွားတာနဲ့ အတူတူပဲ။ ဖောင်းဆုံး ပိန်ဆုံးတွေကို အထူး
ဂရုစိုက်ပြီးတော့ ရိရိသေသေ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုမှတ်ရပါတယ်။
ဘယ်အာရုံမဆို အဆုံးကိုပဲ စူးစိုက်ပြီးတော့ ရှုမှတ်လို့ရှိရင်
အဆုံးအဆုံးမှာ ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်သွားတာ မြင်သွားကြ
ပါတယ်။

ကြွတယ် လှမ်းတယ် ချတယ်လို့ မှတ်တဲ့အခါမှာ
လည်း ကြွဆုံး လှမ်းဆုံး ချဆုံးတွေကို အထူး ဂရုစိုက်ပြီး
တော့ မမှတ်ရပါဘူးလား ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။ မိမိဟာ
ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်လောက်တော့ ရောက်နေပြီလို့ ယောဂီက
သိနေတယ်။ ဘင်္ဂဉာဏ်မရောက်သေးဘူး။ ဘာမှလည်း
မထင်ရှားဘူး။ အပျက်လည်း မတွေ့ရဘူး။ ဤကဲ့သို့ တချို့
ကတော့ တော်တော်ကိုပဲ ရက်တွေက ကြာသွားပြီ။

အပျက်ကို မတွေ့ရဘူး။ အပျက်ကို မတွေ့တော့ ဘယ်လို မှတ်ရမလဲ၊ အဆုံးအဆုံးကို စူးစိုက်ပြီးတော့ မှတ်ရမယ်။ အာရုံ၏ အဆုံးအဆုံးကို ပိုပြီးတော့ စူးစိုက်ပြီးတော့ မမှတ် ရပါဘူးလား ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။

ကြွဆုံး လှမ်းဆုံး ချဆုံးကို ပိုပြီးတော့ စူးစိုက်ပြီး တော့ ရှုမှတ်ရှုမှတ်လို့ ရသွားရင် ကြွဆုံးမှာ ရိပ်ခနဲ ပျက်သွားတာ၊ လှမ်းဆုံးမှာ ရိပ်ခနဲ ပျက်သွားတာ၊ ချဆုံးမှာ ရိပ်ခနဲ ပျက်သွားတာ ယောဂီဟောင်းများ ကိုယ်တိုင် တွေ့သိနေကြရပါတယ်။ အပျက်အပျက်တွေ မြင်သွားတဲ့ အခါကျတော့ ဘင်္ဂဉာဏ်ဖြစ်တယ်။ အပျက်ကိုမြင်တာ ဘာဉာဏ် ... ဘင်္ဂဉာဏ်ပါဘုရား။ ဗလဝဝိပဿနာ = အားရှိတဲ့ ဝိပဿနာဖြစ်သွားပြီ။ ပညတ်ပုံသဏ္ဌာန်ခြပ်တွေ တဖြည်းဖြည်း ကွယ်ပျောက်ကွယ်ပျောက်သွားပြီ။ သဘော တရားမျှပဲ ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်သွားတာကို မြင်ကြတယ်။

ဗလဝဝိပဿနာရောက်သွားတော့ မှတ်အားတွေ သိပ် ကောင်းသွားပြီး အဆင့်ဆင့် တိုးတက်သွားနိုင်ပါတယ်။ မှတ် လိုက်တာနဲ့ကုန်ပျက်၊ မှတ်လိုက်တာနဲ့ကုန်ပျက်၊ အလျင် အမြန် ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်နေတာ မြင်ရတော့ ကြောက်စရာ

ကြီးပါလားလို့ မထင်လာတတ်ပါဘူးလား ... ထင်လာတတ်ပါတယ်ဘုရား။ ကြောက်စရာကြီးပါလားဆိုတာ ဘယဉာဏ်ဖြစ်တယ်။

ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်တာတွေပဲ မြင်နေရတော့ အို ... ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဘာတစ်ခုမှ ကောင်းတာ မရှိပါလားလို့ ဒီလိုသိလာတယ်။ မသိလာပါဘူးလား ... သိလာပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါ အာဒီနဝဉာဏ်ဖြစ်တယ်။ အပျက်တွေချည်းပဲ တွေ့နေရတော့ အို ... ငြီးငွေ့စရာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပဲလို့ မထင်လာတတ်ပါဘူးလား ... ထင်လာတတ်ပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်တယ်။

ငြီးငွေ့စရာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး အပျက်တွေချည်းပဲ၊ အဲဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဒီအပျက်တွေက လွတ်မြောက်မှပဲ ကောင်းမှာပါ။ လွတ်မြောက်ချင်တဲ့ဉာဏ်ကို ဘာဉာဏ်ခေါ်သလဲ ... မုဉ္ဇိတုကမျတာဉာဏ်ပါဘုရား။ တချို့ ယောဂီများကတော့ “အမှတ်တွေကိုတောင် လွှတ်ထားလိုက်ချင်တယ်၊ မမှတ်ချင်တော့ဘူး။ ဘယ်ဘုံဘဝမှလည်း မလိုချင်တော့ဘူးဘုရား” တဲ့။ “ဒီဘဝနဲ့ပဲ အပြတ်ပါပဲဘုရား” တဲ့။ ဘယ်ဉာဏ်များ ရောက်နေလဲ ... မုဉ္ဇိတုကမျတာဉာဏ်

ပါဘုရား။ ဘာကိုမှ မလိုချင်တော့ဘူး။ အကုန်လုံး လွှတ်ပစ်ချင်တယ်။ စွန့်ပစ်ချင်တဲ့ဉာဏ်ကို ဘာဉာဏ် ... မုဇ္ဈိတကမ္ပတာဉာဏ်ပါဘုရား။ ယောဂီက တစ်ခါတည်း အမှတ်တွေလည်း လွှတ်ပြီးတော့ နေလိုက်ချင်တယ်။ လွှတ်ပြီးတော့လည်း နေမိတတ်ကြတယ်။ လွှတ်ပင်လွှတ်ငြားသော်လည်း အမှတ်တွေကတော့ ကပ်နေလို့ လွှတ်လို့မရဘူး။

ဒီလို လွှတ်ထားလို့တော့ မရဘူး။ မှတ်မှပဲရမယ်လို့ ပြန်မှတ်တဲ့ဉာဏ်ကိုတော့ ပဋိသန္ဓိဉာဏ်။ အဲဒီပဋိသန္ဓိဉာဏ်မှာတော့ ဒုက္ခဝေဒနာတွေ သမ္မသနဉာဏ်မှာထက်တောင် ပိုပြီးတော့ များနေတတ်တယ်။ ၃-နံပါတ်ဉာဏ်မှာ ဒုက္ခဝေဒနာ နည်းခဲ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ပဋိသန္ဓိဉာဏ် ၁၀-နံပါတ်ဉာဏ်သို့ ရောက်လာတဲ့အခါ ဒုက္ခတွေ ပိုပြီးတော့ တွေ့လာတယ်။ ကိုယ်ကလည်းဆင်းရဲ စိတ်ကလည်းဆင်းရဲ။ ခဏခဏ ကသွားချင်၊ လက်ကလေးကလှုပ်ချင်၊ ခြေလေးကလည်း လှုပ်ချင်။ ထိုင်လို့မှ သိပ်မကြာဘူး။ ထပြီးတော့ စကြံလျှောက်ချင် ဂနာမငြိမ်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဘာဉာဏ်ပါလဲ ... ပဋိသန္ဓိဉာဏ်ပါဘုရား။ တရားတွေ ရတော့မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ရက်တွေလည်း အတော်ကြာသွားပြီ။ တရားတွေ ဆိုးလာတယ်။ ရှေ့ပိုင်းကတော့ အသင့်အတင့်

ကောင်းလာရဲ့သားနဲ့ အခုဆိုးတော့ တရားရတော့မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုလည်း ယောဂီစိတ်ထဲမှာ ထင်ထင်သွားတတ်တယ်။

ဆရာသမားတွေက ညွှန်ကြားတဲ့အဟိုင်း ရှိရှိသေသေ စူးစူးစိုက်စိုက် မှတ်လိုက်တဲ့အခါ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် ရောက်သွားတယ်။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် ရောက်သွားတော့ ယောဂီက ဣန္ဒြေရသွားတယ်။ လောကဓံတရားတွေ သည်းခံသွားနိုင်တယ်။ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ရှုမှတ်လို့ သမာဓိဉာဏ်တွေ တစ်ဆင့် ရင့်ကျက် အားရှိထက်သန်လာတဲ့အခါ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် အရင့်ပိုင်းသို့ ရောက်သွားတဲ့အခါ မဂ် ဖိုလ်နဲ့ လျော်တဲ့ အနုလောမဉာဏ် ဖြစ်လာတယ်။ အနုလောမဉာဏ်ဖြစ်ပြီးတာနဲ့ ပုထုဇဉ်အနွယ်ကိုဖြတ်ပြီးတော့ အရိယာနယ်ထဲသို့ ရောက်သွားတဲ့ ဂေါတြဘူဉာဏ် ဖြစ်လာတယ်။

ဂေါတြဘူပြီးတော့ စိတ်တစ်ခုမှ မခြားတော့ဘူး။ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ ရောက်သွားတယ်။ အပါယ်တံခါး အပြီးတိုင်ပိတ် နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်၊ နောင်ဘယ်သောအခါမှ အပါယ်သံသရာသို့ ပြန်မရောက်ရတဲ့အဖြစ်ကို ရရှိသွားတယ်။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ကို ရသွားပြီဖြစ်တယ်။

အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ရရှိရန် နည်းမှန်လမ်းမှန် အားထုတ် ပုံလေးဟောတာ ပြည့်စုံပြီလား။ မပြည့်စုံသေးဘူးလား ... ပြည့်စုံပါပြီဘုရား။ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပြီ။ ဒါက လိုရင်း သိပ်မဟုတ်ဘူး။ ယောဂီဟောင်းကြီးတွေက ဒီအောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ကို အားထုတ်နေတဲ့၊ အားထုတ်ခဲ့တဲ့လမ်းစဉ်ကို ကိုယ်တိုင် တော်တော်ကိုပဲ မှတ်မိနေကြပြီးဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ယောဂီသစ်လေးတွေအတွက်တော့ ထည့်မဟောရပါဘူးလား ... ထည့်ဟောရပါတယ်ဘုရား။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ကိုရရှိရန် နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ပုံကို ဟောကြားတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။

ယခုရပြီးသော အောက်ဖိုလ်ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့အောင် လေ့ကျင့်သောအားဖြင့် ရှုမှတ်ပွားများပုံ၊ အားထုတ်ပုံကို ဟောကြားပါတော့မယ်။ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ တက်ချင်တဲ့၊ ရောက်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ကို ခိုင်ခံ့အောင် မပြုလုပ်ရပါဘူးလား ... ပြုလုပ်ရပါတယ်ဘုရား။ သူကတော့ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်မှ မခိုင်ခံ့ဘဲနဲ့ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ် တက်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရောက်မှရောက်နိုင်ပါ့မလား ... မရောက်နိုင်ပါဘုရား။ မရောက်နိုင်ဘူး။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်

ရသွားပြီးတဲ့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ပုထုဇဉ်လား၊ အရိယာလား ...
အရိယာပါဘုရား။ ဗဟုသုတအနေနဲ့လည်း မေးမေးပေးရပါ
တယ်။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ် ရပြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ပုထုဇဉ်
လား၊ အရိယာလား ... အရိယာပါဘုရား။

ဆောင်ဗုဒ္ဓိ။ ။ အရိယာမှာ၊ ဥဒယဗ္ဗယာ၊ စတင်ကာ၊
မှန်စွာရှုရမည်။

အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ် ရသွားပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
အရိယာဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီအရိယာဖြစ်သွားပြီးတော့ အထက်
မဂ် အထက်ဖိုလ်ကို ရောက်ရှိရန် လေ့ကျင့်ရမယ်။ မြဲမြံ
စွာ၊ ခိုင်ခံ့စွာ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်တွေမှာ တည်ရှိနေရ
အောင် လေ့ကျင့်သောအားဖြင့် အားထုတ်ရမယ်။ ဘယ်လို
အားထုတ်ရမလဲဆိုတော့ ဆောင်ပုဒ်အရင်ဆိုထားရင် ပို
ကောင်းပါတယ်။ ဆောင်ပုဒ်ပဲ အရင်ဆိုကြပါစို့။

ဆောင်ဗုဒ္ဓိ။ ။ ရပြီးဖိုလ်မှန်၊ မြန်ရောက်ရန်နှင့်၊
ကြာကြာတည်ရန်၊ စိတ်ရည်သန်၊
ဖန်ဖန်ပွားရမည်။

ရပြီးဖိုလ်မှန်၊ မြန်ရောက်ရန်နှင့်ဟု ဆိုရာ၌ အောက်
ဖိုလ်ဆိုလိုရှိရင် သောတာပတ္တိဖိုလ်ဖြစ်တယ်။ ရပြီးတဲ့ သော
တာပတ္တိဖိုလ်သို့ အမြန်ရောက်အောင်လည်း အားထုတ်ရမယ်။
အမြန်ရောက်အောင် အားထုတ်ပြီးတဲ့အခါ ကြာကြာတည်
အောင်လည်း အားထုတ်ရမယ်။ ကြာကြာတည်အောင် အား
ထုတ်ပြီးတဲ့အပြင် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်အခါခါလည်း ဝသီ
ဘော်ဖြစ်အောင် လေ့လာပြီးတော့လည်း အားထုတ်ရမယ်။
ဘယ်နှစ်ချက်ပါလဲ ... သုံးချက်ပါဘုရား။ အမြန်ရောက်
အောင်လည်း အားထုတ်ရမယ်၊ ကြာကြာတည်အောင်လည်း
အားထုတ်ရမယ်၊ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်အခါခါ
လည်း အားထုတ်ရမယ်။ ရပြီးဖိုလ်မှန်၊ မြန်ရောက်ရန်နှင့်ဟု
ဆိုရာ၌ အမြန်ရောက်အောင်လည်း အားထုတ်ရမယ်၊ ကြာ
ကြာတည်အောင်လည်း အားထုတ်ရမယ်၊ အဖန်ဖန်လည်း
ပွားများအားထုတ်ရမယ်။ ဒီသုံးချက်ကို လေ့လာသောအား
ဖြင့် အားထုတ်နေရမယ်။

ဘယ်ကစပြီးတော့ အားထုတ်ရပါ့မလဲ ... ဥဒယဗ္ဗယ
ဉာဏ်က စပြီးတော့ အားထုတ်ရပါမယ်ဘုရား။ ဥဒယဗ္ဗယ
ဉာဏ်က စပြီးတော့ အားထုတ်ရမယ်။ ဥဒယဗ္ဗယ၊ ဘင်္ဂ၊
ဘယ၊ အာဒီနဝ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ မုဇ္ဈိတုကမျှတာ၊ ပဋိသန္ဓ်၊ သင်္ခါ

ရပေက္ခာ၊ အနုလောမ သုံးကြိမ်၊ လေးကြိမ်ဖြင့် အောက်
ဖိုလ်သို့ တစ်ခါတည်း ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီအဆင့်ဆင့်
ဉာဏ်စဉ်တွေဟာ အမြန်တိုးတက်သွားပြီးတော့ အောက်
ဖိုလ် ဝင်စားနိုင်ရမည်။ အမြန်ရောက်အောင်လည်း ကြိုးစား
ပြီးတော့ အားထုတ်ရမယ်။ လေ့ကျင့်ပေးရမယ်။

ဘယ်လိုလေ့ကျင့်ပေးရမလဲ၊ လေ့ကျင့်ပုံမှာ အခု
တရားနာပရိသတ်များ၊ ယောဂီများ တစ်နာရီ ထိုင်မှတ်တာပဲ
ပိုများပါတယ်။ အခုခေတ်ယောဂီများ ကန့်သတ်ပေးထားတာ
ဘယ်နှစ်နာရီ ကန့်သတ်ပေးထားပါသလဲ ... တစ်နာရီ
ကန့်သတ်ပေးထားပါတယ်ဘုရား။ တစ်နာရီ ကန့်သတ်ပေး
ထားတာများတယ်။ အဲဒီ တစ်နာရီမှာ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်
တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်မှတ်လို့ မိနစ်၅၀-ကျလို့ရှိရင်
ရပြီးအောက်ဖိုလ်သို့ ပြန်ဝင်စားနိုင်ရပါလို့၏ဟု ရှေးဦးစွာ
တော့ မိနစ်၅၀-လောက်ပဲ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရပါတယ်။ မိနစ်၅၀-
ရောက်သွားရင် ချုပ်ငြိမ်းရာ အောက်ဖိုလ်သို့ ရောက်သွား
တယ်ဆိုလို့ရှိရင် နောက်တစ်ကြိမ်ထိုင်တော့ မိနစ်၄၀-မှာ
ဝင်စားနိုင်ရပါလို့၏။ အောက်ဖိုလ်သို့ ရောက်ရပါလို့၏ဟု
အဓိဋ္ဌာန်ပြုရတယ်။ ၁၀-မိနစ် ပိုမမြန်လာပါဘူးလား ...
မြန်လာပါတယ်ဘုရား။ မိနစ်၄၀-မှာ ဝင်စားလို့ရပြီဆိုလို့ရှိရင်

နောက်တစ်ကြိမ် ထိုင်တဲ့အခါကျတော့ မိနစ်၃၀-ရောက်လို့ ရှိရင် ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်ပါစေ၊ အောက်ဖိုလ်သို့ ဝင်စား နိုင်ပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ရှုမှတ်ရမယ်။ ပိုပိုမမြန်လာပါ ဘူးလား ... ပိုပိုမြန်လာပါတယ်ဘုရား။

မိနစ်၃၀-မှာ ဝင်စားလို့ ရသွားပြီဆိုရင် နောက်တစ် ကြိမ်ထိုင်တော့ မိနစ်၂၀-မှာ ဝင်စားနိုင်ရပါလိမ့်။ အောက် ဖိုလ်သို့ ရောက်ရပါလိမ့်။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ပြန်ရောက် ရပါလိမ့်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုရပါတယ်။ မိနစ်၂၀-မှာ တစ်ခါရ သွားပြန်ပြီဆိုလို့ရှိရင် ၁၀-မိနစ်မှာ ဝင်စားနိုင်ပါစေဟု အား ထုတ်ကြည့်ရမယ်။ ၁၀-မိနစ်လောက် အားထုတ်ပြီး ရောက် သွားရင်တော့ မမြန်ပါဘူးလား ... မြန်ပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီ လို အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့် အမြန်ရောက်အောင်လည်း အားထုတ်ကြည့်ရမယ်။ လေ့ကျင့်ပေးရမယ်။ ပါဠိဝေါဟာရ မှာတော့ ဝသီဘော်လုပ်ပေးရမယ်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

မိနစ်၅၀-မှာ ရောက်ပြီးလို့ရှိရင် နောက်တစ်ခါ မိနစ် ၄၀-မှာရောက်အောင်၊ မိနစ်၄၀-မှာ အောက်ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးလို့ရှိရင် မိနစ်၃၀-မှာ အမြန်ရောက်သွားရအောင်၊ မိနစ်၃၀-မှာ ရောက်လို့ရှိရင် မိနစ်၂၀-မှာ အမြန်ရောက်

နိုင်ရအောင်၊ မိနစ်၂၀-မှာ ရောက်လို့ရှိရင် ၁၀-မိနစ်မှာ အမြန်ရောက်ပါစေ။ “မြန်ရောက်ရန်နှင့်” အဓိပ္ပါယ် ပေါ်သွားပါလား ... အဓိပ္ပါယ်ပေါ်ပါတယ်ဘုရား။ အမြန်ရောက်အောင် လေ့ကျင့်ရတယ်။ အစပိုင်းတော့ မိနစ်၅၀-လောက်ကပဲ လေ့ကျင့်၊ နောက်တော့ သမာဓိဉာဏ် အားကောင်းရင်တော့ ကိုယ်အလိုရှိသလို လေ့ကျင့်ပါ။ လေ့ကျင့်လို့ ရလာပါလိမ့်မယ်။

ကြာကြာတည်ရန်လည်း အားထုတ်ရမယ်။ ခုနက အဓိဋ္ဌာန်တဲ့အတိုင်းပဲ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်ရှုမှတ်ကာ တစ်နာရီတွင် မိနစ်၅၀-ကျလို့ရှိရင် ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်ပါစေ၊ ၁၀-မိနစ် ချုပ်ငြိမ်းနိုင်ပါစေ စသည်ဖြင့် ကြာကြာတည်အောင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရသည်။ ၁၀-မိနစ်ချုပ်ငြိမ်းရင် နောက်တစ်ခါ တိုးပြီးတော့ ၁၅-မိနစ် ချုပ်ငြိမ်းရာမှာ တည်နိုင်ပါစေ၊ ၁၅-မိနစ်ချုပ်ငြိမ်းရာမှာ တည်နိုင်လို့ရှိရင်၊ တည်နိုင်သွားပြီဆိုရင် မိနစ်၂၀-တိုင်အောင် ချုပ်ငြိမ်းရာမှာ တည်နိုင်ပါစေ။ ကြာကြာတည်အောင် မလေ့ကျင့်ရပါဘူးလား ... လေ့ကျင့်ရပါတယ်ဘုရား။ မိနစ်၂၀-မှာ တည်သွားနိုင်ပြီဆိုရင် နောက်တစ်ကြိမ်ထိုင်တော့ ချုပ်ငြိမ်းရာမှာ မိနစ်၃၀၊ နာရီဝက် တည်နိုင်ပါစေ။ ကြာကြာ

တည်အောင် မလေ့ကျင့်ရပါဘူးလား ... လေ့ကျင့်ရပါတယ် ဘုရား။

မိနစ်၃၀-မှာ ကြာကြာတည်သွားပြီဆိုရင် မိနစ်၄၀-လောက် ကြာကြာတည်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ပြီးတော့ အားထုတ်ရတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ်ကျတော့ မိနစ်၄၀-တည်နိုင်ပါစေ၊ နောက်တစ်ကြိမ်ကျတော့ မိနစ်၅၀-ထိအောင် တည်နိုင်ပါစေ၊ နောက်တစ်ကြိမ်အားထုတ်တော့ တစ်နာရီထိအောင်ပဲ ကြာကြာတည်နိုင်ပါစေလို့ ကိုယ့်သမာဓိဉာဏ်အားလျော်စွာ ကြာကြာတည်နိုင်အောင် ဆောက်တည်ပြီးတော့လည်း အားထုတ်ရတယ်။ “ကြာကြာတည်ရန်” အဓိပ္ပါယ် ရှင်းသလောက်တော့ ရှင်းသွားပါပြီ ... ရှင်းပါတယ်ဘုရား။ အချိန်မိနစ်တွေ ကြာကြာတည်ရန် ချုပ်ငြိမ်းရာမှာ များများတည်နေရအောင် ဆောက်တည်ပြီးတော့ အားထုတ်ရပါတယ်။ အဲဒါလည်း သမာဓိဉာဏ်တွေ အသင့်အတင့် အားရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ လေ့ကျင့်လို့ ရပါတယ်။ သမာဓိဉာဏ် အသင့်အတင့် အားရှိနေတဲ့ အခိုက်အတန့် လေ့ကျင့်လို့ရတယ်။ သမာဓိဉာဏ် နည်းနည်းအားနည်းနေလို့ရှိရင် လေ့ကျင့်လိုက်တဲ့အခါကျမှ ဝင်စားလို့ မရဘဲလည်း ဖြစ်သွားတတ်တယ်။

ဆရာတော်၏ အတွေ့အကြုံဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာအဖြစ် ဆရာသမားတွေက ခန့်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရိပ်သာကြီးကို ပို့လိုက်တယ်။ ဓမ္မာစရိယအောင်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လာအားထုတ်ကြတယ်။ အားထုတ်လိုက်တာ သူတို့ဉာဏ်ကလည်း ထက်တော့ မကြာခင်ပဲ ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်တဲ့အကြောင်း လျှောက်ထားကြတယ်။ အဲဒီတော့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရမယ်၊ နာရီဝက်မှာ ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်ရပါလိမ့်၊ ၅-မိနစ် ချုပ်ငြိမ်းရပါလိမ့်၊ ၁၀-မိနစ် ချုပ်ငြိမ်းရပါလိမ့်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုရမယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာလုပ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုတော့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခိုင်းရတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခိုင်းလိုက်တော့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်တဲ့အခါကျမှ မရတော့ဘူးဘုရားတဲ့။ ပြန်လုပ်လို့ကို မရတော့ဘူး။ အရင်တုန်းက ရနေသားပဲ။ ဘယ်နှယ်ဖြစ်သွားတာလဲ ... သမာဓိအားနည်းလို့ပါဘုရား။

အို ... မဟုတ်ဘူး။ ပူပန်မှုတွေ ဝင်သွားလို့ဖြစ်တယ်။ ရောက်မှရောက်ပါ့မလား၊ ရမှရပါတော့မလား။ ပူပန်မှုကလေး မဝင်သွားပါဘူးလား ... ဝင်သွားပါတယ်ဘုရား။ နဂိုတုန်းက ရနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ၊ အဓိဋ္ဌာန်ခိုင်းလိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ မရတော့ဘူး။ စိတ်ကပူပန်နေတော့ ရောက်မှရောက်ပါ့မလား၊ ရမှရပါတော့မလား၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်မှ

ပြည့်ပါ့မလားလို့ ဒီလိုသံသယလေး၊ ကြောင့်ကြမှုလေး
ဝင်သွားရင်လည်း ... မရတော့ပါဘုရား။ မရတော့ဘူး။
အဲဒါကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် မှန်မှန်ထားနိုင်ဖို့ဖြစ်တယ်။ ရောက်
ချင်ရောက် မရောက်ချင်နေ အဓိဋ္ဌာန်တော့ပြုလိုက်မယ်၊
မလျော့ထားရပါဘူးလား ... လျော့ထားရပါတယ်ဘုရား။

ရောက်ရမယ်၊ ရောက်ရမယ်လို့ သိပ်တင်းထားရင်
လည်း ရောက်မှရောက်ပါ့မလား ... မရောက်နိုင်ပါဘုရား။
မဇ္ဈိမပဋိပဒါလို့ မြတ်စွာဘုရား မဟောပါဘူးလား ... ဟော
ပါတယ်ဘုရား။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အရာရာမှာ အရေးကြီးပါတယ်။
အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်အခါခါလည်း ရောက်ပြီးတဲ့
ဖိုလ်တွေကို ပွားများပေးရမယ်။

၂-နံပါတ် ရပြီးအောက်ဖိုလ်ကို မြဲမြဲခိုင်ခံ့အောင် လေ့
ကျင့်သောအားဖြင့် အားထုတ်ပုံကို ဟောကြားတာ အသင့်
အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ယခု ၃-နံပါတ် အထက်မဂ်ဖိုလ်
သို့ ရောက်ရှိရန် နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ရှုမှတ် ပွားများအား
ထုတ်ပုံကို ဟောကြားပါတော့မယ်။ ရှေးဦးစွာ ဆောင်ပုဒ်
ဆိုကြရမယ်။

ဆောင်ဗုဒ္ဓိ။ ။ ရက်ကိုကန့်သတ်၊ အာသာဖြတ်၍၊
 စိတ်ညွတ်အပ်ပါ၊ ဤသုံးဖြာ၊
 မှန်စွာပြုရမည်။

ပထမ အထက်မဂ်ဖိုလ်တို့ကို အားထုတ်ဖို့ရန် ရက်ကို ကန့်သတ်ရမယ်။ ဒုတိယ အောက်ဖိုလ်ဝင်စားမှု အာသာဆန္ဒကို ဖြတ်ရမယ်။ တတိယ အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့ရောက်အောင် အားထုတ်မယ်လို့ စိတ်ကိုညွတ်ထားရမယ်။ ဘယ်နှစ်ချက်လဲ ... သုံးချက်ပါဘုရား။ ရက်ကိုကန့်သတ်ထားရမယ်။ ဒီရက်က ဒီရက်တိုင်အောင်တော့ အထက်မဂ်ဖိုလ်အတွက် အားထုတ်မယ်။ ရက်ကိုကန့်သတ်တာဖြစ်တယ်။ ဒုတိယကတော့ အောက်ဖိုလ်ဝင်စားမှု အာသာဆန္ဒကို ဖြတ်ထားရမယ်။ တတိယကတော့ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ရောက်အောင် အားထုတ်မယ်လို့ စိတ်ကို ညွတ်ထားရမယ်။ ဒီသုံးမျိုးနဲ့ အားထုတ်ရမယ်လို့ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် ညွှန်ပြပါတယ်။

အဲဒီတော့ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်ကိုရောက်အောင် အားထုတ်တော့လည်း ဘယ်ညာဏ်ကိုဖြစ်အောင် စပြီး အားထုတ်ရမလဲဆိုတော့ ဥဒယဗ္ဗယညာဏ်ကစပြီးတော့ အား

ထုတ်ရမယ်။ အရိယာဖြစ်သွားတော့ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်က စပြီးတော့ အားထုတ်ရမယ်။ အားထုတ်တဲ့အခါမှာတော့ အောက်ဖိုလ်ကို ဝင်စားတာလောက်လည်း ဉာဏ်စဉ် တက်တာက မမြန်ဘူး။ အောက်ဖိုလ်ကို ဝင်စားတဲ့အခါမှာ တော့ အလေ့အကျင့်တွေရနေတော့ အပြန်အမြန် ချုပ်ငြိမ်း ရာ ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်ရောက်သွားကြတယ်။ အဲဒီ လောက်လည်း မမြန်တော့ဘူး။ အောက်ဖိုလ် အောက်ဖိုလ် တွေရအောင် အားထုတ်တုန်းကလိုလည်း မနေဘူး။ အဲဒီ အလယ်အလတ်မှာရှိတယ်။ သဘောတရားလေးတွေလည်း မသိထားရပါဘူးလား ... သိထားရပါတယ်ဘုရား။

အောက်ဖိုလ်ဝင်စားတာလောက်လည်း အမြန်မရောက် ဘူး။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ကို ပုထုဇဉ်ဘဝက စပြီးတော့ အားထုတ်တာလောက်လည်း မနေဘူး။ အဲဒီ ကြားထဲမှာ ရှိတယ်။ ဘယ်ကစအားထုတ်ရမလဲ ... ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ကစပြီး အားထုတ်ရပါမယ်ဘုရား။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကစပြီး အားထုတ်တော့ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အနုပိုင်းမှာ အရောင် အလင်းတွေ ပုံသဏ္ဌာန်နိမိတ်တွေ ပြန်ပြီးတော့ ထင်ရှားနေ တတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ထင်ရှားတော့ မိမိတို့ ရထားတဲ့ တရားဟာ မှန်မှန်ပါရဲ့လား။ အောက်ဉာဏ်တွေ ပြန်ရောက်

နေပါပကောလို့ ဒီလိုလည်း သံသယမဖြစ်တတ်ပါဘူးလား
... သံသယဖြစ်တတ်ပါတယ်ဘုရား။ မဖြစ်ပါနဲ့။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အနုပိုင်းသို့ ပြန်ရောက်နေတော့ ပုံ
သဏ္ဌာန်ခြပ်တွေ၊ နိမိတ်တွေ၊ ကျောင်း ဘုရား စေတီတွေ
လည်း ပြန်ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ထင်ရှားနေတော့ ပေါ်တဲ့
အတိုင်းပဲ မမှတ်ရပါဘူးလား ... ပေါ်တဲ့အတိုင်း မှတ်ရပါ
တယ်ဘုရား။ အလင်းကိုတွေ့တော့လည်း မြင်တယ်၊ မြင်
တယ်။ ပုံသဏ္ဌာန်တွေ မြင်ရတော့လည်း မြင်တယ်၊ မြင်
တယ်ပဲ မှတ်ရမယ်။ ဆင့်ကာဆင့်ကာမှတ်တော့ ဥဒယဗ္ဗယ
ဉာဏ် အရင့်ပိုင်းသို့ ရောက်သွားမယ်။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်
အရင့်ပိုင်းသို့ ရောက်သွားပြီးတဲ့အခါ ဘင်္ဂဉာဏ်ရောက်တော့
မယ်။ ဘင်္ဂဉာဏ်မှာ မထင်ရှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တော်တော်
များများရှိတယ်။ ဘင်္ဂဉာဏ် မထင်ရှားတော့ ရှေ့ကို တက်မှ
တက်နိုင်ပါ့မလား ... မတက်နိုင်ပါဘုရား။ မတက်နိုင်ဘူး။

ဘင်္ဂဉာဏ်ထင်ရှားအောင် ရှုမှတ်ဖို့တော့ ခုနကလည်း
ဟောတော့ ဟောခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဘင်္ဂဉာဏ် ရောက်လာတဲ့အခါ
မထင်ရှားလို့ရှိရင် အာရုံ၏ အဆုံးအဆုံးတွေ ပို၍ မစူး
စိုက်ရပါဘူးလား ... ပိုစူးစိုက်ရပါတယ်ဘုရား။ ဖောင်းဆုံးကို

ပိုစူးစိုက်ရမယ်၊ ပိန်ဆုံးကိုလည်း ... ပိုစူးစိုက်ရပါမယ်ဘုရား။
ကြွဆုံး၊ လှမ်းဆုံး၊ ချဆုံးတွေကိုလည်း ... ပိုစူးစိုက်ရပါမယ်
ဘုရား။ ဘယ်အာရုံကိုမဆို ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ အာရုံ၏ အဆုံး
အဆုံးလေးတွေကို မိအောင်မိအောင် စူးစိုက်ကြည့်။ အဆုံး
အဆုံးလေးတွေကို သိသိသွားပြီဆိုရင်တော့ အဆုံးအဆုံး
လေးတွေဟာ ပျက်ပျက်သွားတာကို ယောဂီနောက်တော့
တဖြည်းဖြည်း ထင်ရှားလာပါလိမ့်မယ်။ ထင်ရှားလေလေ
ယောဂီက မှတ်အားကောင်းလေလေပဲ။ အဆုံးအဆုံးတွေ
ထင်ရှားထင်ရှားလာတော့ အပျက်အပျက်ကို မြင်သွားရင်၊
နောက်တော့ သဏ္ဌာန်နိမိတ်တွေလည်း အလိုလို ပျောက်
ကွယ်သွားတာပါပဲ။

ဘင်္ဂဉာဏ်ကစပြီးတော့ ဗလဝဝိပဿနာ အားရှိတဲ့
ဝိပဿနာဖြစ်လာတယ်။ ခုနကပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နာမရူပ
ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိက္ခဟဉာဏ်၊ သမ္မသနဉာဏ်၊ ဥဒယဗ္ဗ
ယဉာဏ်တိုင်အောင်က တရုဏဝိပဿနာဖြစ်တယ်။ အား
နည်းနေသေးတယ်။ ပညတ်ပုံသဏ္ဌာန်ဒြပ်တွေကို ခွာခွာပြီး
တော့ မှတ်နေရတယ်။ ပညတ်ကထင်ရှားရင် ပရမတ်က
ငုပ်နေတယ်။

ဆောင်ဥဒ်။ ။ ပညတ်ထင်ရှား၊ ပရမတ်ကား၊
 ငှပ်သွားလေသည်သာ။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၊ သမ္မသနဉာဏ်၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်တိုင်အောင် ပညတ်တွေက ထင်ရှားနေတော့ ပရမတ်တွေက ငှပ်နေတယ်။ အဲဒီငှပ်နေတဲ့ ပရမတ်တွေကို သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်ပြီးတော့ ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ဗလဝဝိပဿနာဖြစ်၍ အားရှိသွားပြီ။ ပရမတ်တွေပဲ ထင်ရှားလာတယ်။ ပရမတ်တွေ ထင်ရှားတော့ ပညတ်တွေက ငှပ်သွားတယ်။

ဆောင်ဥဒ်။ ။ ပရမတ်ထင်ရှား၊ ပညတ်ကား၊
 ငှပ်သွားလေသည်သာ။

ပရမတ်တွေပဲ ထင်ရှားတော့လည်း ထိုင်လို့မှ သိပ်မကြာသေးဘူး။ ခေါင်း ကိုယ် ခြေ လက် ပုံသဏ္ဌာန်တွေ မထင်ရှားတော့ဘူး။ ဖောင်းတဲ့အမူအရာလေး ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်သွားတာ၊ ပိန်တဲ့အမူအရာလေး ရိပ်ခနဲကုန်ပျက် ကုန်ပျက်သွားတာ၊ ဘာကိုပဲရှုလိုက်ရှုလိုက် အမူအရာလေးတွေ

ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်သွားတာကို မြင်လာတော့ ဗလဝဝိပဿနာ အားရှိသွားပြီ။ ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်တာတွေက ဉာဏ်ထက်တာနဲ့အမျှ အလွန်လျင်မြန်တယ်။ မှတ်လိုက်တာနဲ့ ဖောင်းတဲ့ အမူအရာလေးတွေ ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်၊ မှတ်သိစိတ်ပါ နောက်က လိုက်လိုက်ပြီးတော့ ကုန်ပျက်သွားတာကို မြင်ကြတယ်။ ပိန်တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ပိန်တဲ့အမူအရာလည်း ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲကုန်ပျက်၊ မှတ်သိစိတ်လည်း ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်သွားတာကို မြင်ရတော့ မမြဲပါလား၊ မမြဲပါလားဆိုတာ အလိုလို ဉာဏ်ထဲမှာ မထင်လာပါဘူးလား ... ထင်လာပါတယ်ဘုရား၊ မမြဲပါလားဆိုတာ ဗမာလိုဖြစ်တယ်။ ပါဠိလိုကျတော့ ... အနိစ္စပါဘုရား။ အနိစ္စပဲလို့ ဘင်္ဂဉာဏ်ကျတော့ အနိစ္စအစစ် ဖြစ်သည့် ပရမတ္ထအနိစ္စကို အမှန်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်မြင်တာ ပါပဲ။

ကုန်ပျက်တာတွေက လျင်မြန်အားကြီးလို့ နှိပ်စက်နေသကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဆင်းရဲပါလား၊ ဒုက္ခပါလားလို့ မထင်လာပါဘူးလား ... ထင်လာပါတယ်ဘုရား။ ဒီလိုကုန်ပျက်ကုန်ပျက်နေတဲ့ ဆင်းရဲတွေကို ဘယ်လိုများ ကာကွယ်လို့ရပါ့မလဲ၊ ဘယ်လိုမှ ကာကွယ်လို့ မရဘူး။ သူ့သဘောအတိုင်း ကုန်ပျက်နှိပ်စက်နေတာပဲ၊ ကိုယ်အစိုးမရပါလား၊ ကိုယ်အစိုးမရ

ပါလားဆိုတာ ဗမာလိုဖြစ်တယ်။ ပါဠိလိုကျတော့ ... အနတ္တ ပါဘုရား။ အရင့်အရင့်တည်းက ကြားခဲ့ဖူးတဲ့၊ ငယ်ရွယ်စဉ် အခါတည်းက ကြားခဲ့ဖူးတဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတွေ ဘယ်မှာတွေ့နေရပါသလဲ ... မိမိရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တွေ့နေရ ပါတယ်ဘုရား။ မိမိခန္ဓာကိုယ်မှာ တကယ်တွေ့ရတော့ အို... ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာတွေ ဖြစ်လိုက်တာ။

“အရင်တုန်းက မတွေ့ခဲ့ဖူးဘူးဘုရား”တဲ့။ “အခုမှ ကုန်ပျက်တဲ့ဘက်ကို စိတ်ကိုညွှတ်လိုက်တော့ ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်တာတွေ တွေ့ရတော့ မမြဲခြင်း အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခ၊ ကိုယ်အစိုးမရခြင်း အနတ္တတွေ မြင်ရတော့ အသက်ကလည်း တော်တော်ရလာတော့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအစစ်တွေ မြင်ရတော့ ဝမ်းသာလွန်းအားကြီးလို့ တပည့်တော် မျက်ရည်တွေကျတယ်ဘုရား”တဲ့။ ဝမ်းသာအားကြီးတော့ မျက်ရည်မကျပါဘူးလား ... မျက်ရည်ကျပါတယ်ဘုရား။ မျက်ရည်ပူလား၊ မျက်ရည်အေးလား ... မျက်ရည်အေးပါဘုရား။ တရားရကြောင်းဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်တာတွေ မြင်လာတော့ သဘောတွေကျပြီး ရိုရိုသေသေ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုမှတ်လိုက်တော့ ဉာဏ်စဉ်တွေ

အဆင့်ဆင့် မတက်သွားတတ်ပါဘူးလား ... တက်သွား
တတ်ပါတယ်ဘုရား။

အလျင်အမြန် ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်နေတာတွေ မြင်ရ
တော့ ဪ ... ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ကြောက်စရာကြီး
ပါလားလို့ မထင်လာတတ်ပါဘူးလား ... ထင်လာတတ်
ပါတယ်ဘုရား။ ကြောက်စရာကြီးပဲလို့ထင်တာ ဘာညာဏ်
လဲ ... ဘယညာဏ်ပါဘုရား။ ဘယညာဏ်ဖြစ်တယ်။
အပျက်တွေချည်းပဲ မြင်နေရတော့ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ
ဘာမှကောင်းတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး မဟုတ်ပါလားဟု အပြစ်
တွေ မြင်လာတာကို ဘာညာဏ်ခေါ် ... အာဒိနဝညာဏ်ပါ
ဘုရား။ အပျက်တွေချည်းပဲ မြင်နေရတော့ အို ... ဒီခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီး ဘာတစ်ခုမှ နှစ်သက်စရာမရှိဘူး။ ငြီးငွေ့စရာ
ချည်းပါလားလို့ ဒီလိုထင်လာတာက ... နိဗ္ဗိဒါညာဏ်ပါဘုရား။
ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှ အမြန်လွတ်မြောက်ချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒတွေ
ဖြစ်လာတာက ဘာညာဏ်ခေါ် ... မုဉ္ဇိတုကမျတာညာဏ်ပါ
ဘုရား။

အဲဒီညာဏ်တွေဖြစ်ပုံက ရှေ့ရှေ့ကထက် ပိုပြီးတော့
ထင်ရှားလာပါတယ်။ အထက်မင် အထက်ဗိုလ်သို့တက်မယ့်

ပုဂ္ဂိုလ်မှာ လောကီအာရုံတွေဖြစ်သည့် သံသရာဝဋ်ဒုက္ခတွေကို ပိုပြီးတော့ကြောက်လာ၊ ထိတ်လာတတ်ပါတယ်။ ဪ... အရင်တုန်းက ဒီလောက်မထင်ခဲ့ဘူး။ အခု တယ်ဆိုပါလား။ လောကီအာရုံဒုက္ခတွေကို ခံစားတွေ့ကြုံရတာ ပိုကြောက်လာတယ်။ အပြစ်တွေ မြင်ရာမှာလည်း လောကီအာရုံ ဒုက္ခဆင်းရဲတွေကို ပိုပြီးတော့ အပြစ်မြင်လာတယ်။ နိဗ္ဗိဒါ ငြီးငွေ့မှုတွေကလည်း တစ်ခါမှ အဲဒီလောက်တော့ မငြီးငွေ့ခဲ့ဖူးဘူး။ ပိုပြီးတော့ ထင်ရှားနေတယ်။ လွတ်မြောက်ချင်တဲ့ စိတ်တွေကလည်း အရင်တုန်းကထက် ပိုပြီးတော့ ထူးကဲစွာ လွတ်မြောက်ချင်တယ်။ လောကီအာရုံတွေမှာ စိတ်က အလွန်တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်သွားတယ်။

အလွန်တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်သွားတော့ လွန်ကဲစွာ တွန့်ဆုတ်သွားနေတော့ ယောဂီက တရားတော့ မရနိုင်တော့ဘူး ထင်လာတယ်။ စိတ်ဓာတ်တွေ မကျသွားတတ်ပါဘူးလား ... ကျသွားတတ်ပါတယ်ဘုရား။ ဘာကိုမှ အားထုတ်လို့ မထိရောက်တော့ဘူး။ ငြီးငွေ့တဲ့စိတ်တွေ တွန့်ဆုတ်တဲ့ စိတ်တွေချည်းပဲ ဖြစ်နေတော့ တရားတော့ မရနိုင်တော့ဘူးလို့ ဒီလိုလည်း စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ စိတ်ဓာတ်တွေလည်း ကျသွားတတ်တယ်။ ကျရမလား ... မကျရ

ပါဘူးဘုရား။ အထက်မင်္ဂလိ အထက်မင်္ဂလိသို့ ရောက်ဖို့ရန် အခြေခံကောင်းပဲ။ အဲဒါတွေ ပိုထင်ရှားမှ ပို၍လွတ်မြောက် ချင်မှ ပိုအားမထုတ်ရပါဘူးလား ... ပိုအားထုတ်ရပါမယ် ဘုရား။

အခြေခံကောင်းပဲ။ အဲဒီလို ငြီးငွေ့မှုတွေ သင်္ခါရ အာရုံတွေကို ထိတ်လန့်မှုတွေ၊ ကြောက်ရွံ့မှုတွေ ပိုဖြစ်လေ ပိုအခြေခံကောင်းတွေ ဖြစ်လေပဲ။ အခြေခံကောင်းလို့ သိထားတော့ ပိုပြီးတော့ အားမထုတ်နိုင်ဘူးလား ... ပိုပြီး တော့ အားထုတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား။ ပိုပြီးတော့ အားထုတ် နိုင်ပါတယ်။ အဲဒါလည်း သိထားစရာပဲ။ အောက်မင်္ဂလိ အောက်မင်္ဂလိကထက် အဲဒီလို လောကီအာရုံတွေအပေါ်မှာ စိတ်တွေက အလွန်တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်သွားတယ်။ အားကို မထုတ်ချင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ စိတ်ဓာတ် တွေလည်း သိပ်ကျသွားတတ်တယ်။ သတိမထားရပါဘူး လား ... သတိထားရပါတယ်ဘုရား။ သတိထားရမယ်။ စိတ် ဓာတ်တွေ မကျရဘူး။

ဒါက အထက်မင်္ဂလိ အထက်မင်္ဂလိသို့ ရောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်း အခြေခံတွေပဲလို့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့

ပိုပြီး မကြိုးစားရပါဘူးလား ... ပိုကြိုးစားရပါမယ်ဘုရား။
 ဆက်ကာဆက်ကာ အားထုတ်လို့ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်
 ရောက်သွားတဲ့အခါ သိမ္မတွေက ရှေးကထက် ပိုပြီးတော့
 ထူးခြားစွာ ကောင်းလာတတ်ပါတယ်။ သိမ္မတွေက ပိုပြီး
 တော့ ကောင်းလာတတ်ပါတယ်။ အဲဒီသိမ္မများ ပိုပြီးတော့
 လည်း စိပ်လာတတ်ပါတယ်။ သိမ္မတွေက အားလည်း
 ကောင်း စိပ်လည်းစိပ်၊ ရှေးကထက် ပိုပြီးတော့ သိမ္မတွေက
 ရှင်းလည်း ရှင်းလာတတ်ပါတယ်။

အထက်မဂ်ကို ရောက်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ် ပိုပြီးတော့ မရှင်း
 လာပါဘူးလား ... ပိုပြီးတော့ ရှင်းလာတတ်ပါတယ်ဘုရား။
 ပိုပြီးတော့ ထူးခြားစွာ မှတ်လို့လည်း ကောင်းလာတတ်ပါ
 တယ်။ သိမ္မတွေကလည်း ပိုပြီးတော့ စိပ်လာတတ်ပါတယ်။
 ကိုယ်ရောက်မယ့်အဆင့်ကို ကိုယ်သတိမထားရပါဘူးလား ...
 သတိထားရပါတယ်ဘုရား။ သိမ္မတွေဟာ ပိုပြီးတော့ ရှင်း
 လည်း ရှင်းလာတတ်ပါတယ်။ ရှေးကထက် ပိုပိုရှင်းလာ
 တတ်တယ်။ ကောင်းလည်း ကောင်းတယ်၊ စိပ်လည်းစိပ်
 တယ်၊ ရှင်းလည်း ရှင်းတယ်ဆိုလို့ရှိရင် ထိုပုဂ္ဂိုလ် အထက်
 မဂ်ဖိုလ်သို့ ... ရောက်သွားတော့မှာပါဘုရား။ တက်တော့
 မယ်။ ဉာဏ်အားမပြည့်သေးလို့ရှိရင်လည်း သင်္ခါရပေက္ခာ

ဉာဏ်၌ပဲ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်လည်း ကြာနေတတ်ပါတယ်။
တစ်လ၊ နှစ်လလည်း ကြာနေတတ်ပါတယ်။ ကြာနေလို့
စိတ်ဓာတ်တွေများ ကျသွားမလား ... မကျပါဘုရား။ မကျ
ရဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လဲ။ သိမှုတွေက ပိုကောင်းနေတာ၊ ပိုပြီး
တော့ စိပ်နေတာ၊ ပိုပြီးတော့ ရှင်းနေတာကို ထောက်ထား
သောအားဖြင့် မိမိဟာ အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့ တစ်နေ့
ရောက်ရမယ်လို့ မဆုံးဖြတ်ရပါဘူးလား ... ဆုံးဖြတ်ရပါတယ်
ဘုရား။ ဆုံးဖြတ်ရမယ်။ ကြာချင်လည်းကြာ၊ ဆက်တော့
အားထုတ်မှာပဲ။ ဆက်ကာဆက်ကာအားထုတ်လို့ ဉာဏ်အား
ပြည့်သွားတဲ့အခါ အထူး သွက်လက်ထင်ရှားတဲ့ သိမှုများ
ဖြစ်လာပြီးတော့ သင်္ခါရတွေ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို
အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဒုတိယမဂ် ဒုတိယဖိုလ်သို့ ရောက်
သွားတာပါပဲ။

ဒုတိယမဂ် ဒုတိယဖိုလ်ဆိုတာ သကဒါဂါမိမဂ်၊ သက
ဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သွားတာဖြစ်တယ်။ တက်သွားပြီလား
... တက်သွားပါပြီဘုရား။ တက်သွားပြီ။ တက်သွားပုံ
တက်သွားတဲ့ နည်းလမ်းလေးကို ညွှန်ပြတာဖြစ်တယ်။ တက်

အောင် အားထုတ်ဖို့တော့ ... ယောဂီများရဲ့တာဝန်ပါဘုရား။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်များ ဖြစ်စဉ်ကထက် ပိုပြီးတော့ ဒီ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ် သကဒါဂါမိမဂ်၊ သကဒါဂါမိဖိုလ် သို့ ရောက်သွားတဲ့အခါ ပိုပြီးတော့ ချမ်းသာမှုကလည်း ပိုထင်ရှား၊ ပိုသိမ်မွေ့၊ ပိုပြီးတော့ ချမ်းသာပါတယ်။ အဲဒါ လည်း သတိမထားရပါဘူးလား ... သတိထားရပါတယ် ဘုရား။ အရင်တုန်းက ဒီလောက်တောင် မချမ်းသာခဲ့ဖူးပေ။ ယခု ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ရောက်ပြီး ပြန်သတိရလာတဲ့အခါ ယခု တော့ ချမ်းသာလိုက်တာ၊ အရင်ကချမ်းသာတာထက် ပိုချမ်း သာတယ်ဆိုလို့ရှိရင် မိမိသည် အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီလား၊ မရောက်ဘူးလား ... ရောက်ပါပြီဘုရား။

အဲဒီချမ်းသာနဲ့လည်း ထောက်ထားလို့ရတယ်။ ယောဂီ ကတော့ တော်တော်နဲ့ မသိနိုင်ဘူး။ ရှုမှတ်၍ ဒုက္ခတွေနဲ့ တွေ့ရတဲ့အခါမှာလည်း ပိုပြီးတော့ ရှေးကထက် ဒုက္ခတွေ မတွေ့ရပါဘူးလား ... တွေ့ရပါတယ်ဘုရား။ နောက် သင်္ခါရ ပေက္ခာဉာဏ် ရောက်လာတဲ့အခါ သွက်လက် ထင်ရှား မှုတွေက ပိုမထင်ရှားပါဘူးလား ... ပိုထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။

သိမ္မတွေ ထူးခြားစွာကောင်းတာ အမှတ်တွေ ပိုစိပ်လာတာ ကိုယ်ကစိပ်တာလည်းမဟုတ်၊ သူ့ဟာသူ စိပ်လာတာဖြစ်တယ်။ အမှတ်တွေ မှတ်သိမ္မတွေ ပိုပိုရှင်းတာ ထောက်ထားစရာလေးတွေပဲ။ ရောက်တော့မယ်ပေါ့။ မှတ်အားတွေ ပိုကောင်းတယ်၊ မှတ်ရတာ ပိုလွယ်ကူလာတယ်၊ သိတော့လည်း အသိတွေက ပိုရှင်းတယ် ဆိုလို့ရှိရင် အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ တက်ဖို့ရာ အားယူနေတာ မထင်ရှားပါဘူးလား ... ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။ ထင်ရှားတယ်။ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ် သကဒါဂါမိမဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သွားပုံ၊ ရောက်သွားရမည့် အကြောင်းကို ဟောကြားတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။

ရက်ကို ကန့်သတ်ရတဲ့ အကျိုးတွေ၊ အာသာဖြတ်ရခြင်းရဲ့ အကျိုးတွေ ဟောကြားပြီးတော့ တရားအဆုံးသတ်ရပါမယ်။ ရက်ကို ကန့်သတ်ရတယ်။ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ရောက်ရန် ရက်ကို ကန့်သတ်ရခြင်းအကျိုးမှာ ရက်ကို ကန့်သတ်ထားတဲ့အတွက်ကြောင့် အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ မရောက်သေးပါဘဲနဲ့ ရက်တွေက လွန်သွားပြီ၊ ဆယ်ရက် ကန့်သတ်ထားတာ ဆယ်ရက်ထက် လွန်သွားပြီ၊ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့လည်း မရောက်ဘူးဆိုလို့ရှိရင်

အောက်ဖိုလ်ကို ပြန်ဝင်စားရတာ လွယ်လွယ်ပဲရတယ်။ ကန့်သတ်ထားသောရက် လွန်သွားသည့်တိုင်အောင် အထက်ဖိုလ်သို့ မရောက်တော့ ကိုယ်ဝင်စားမြဲ အောက်ဖိုလ်ကို ဝင်စားလို့ မရပါဘူးလား ... ရပါတယ်ဘုရား။ လွယ်လွယ်ပဲ ရသွားတယ်။ အဲဒီအောက်ဖိုလ်ကို လွယ်လွယ်ဝင်စားနိုင်တဲ့ အကျိုးကို ရရှိနိုင်တယ်။

ရက်ကို မကန့်သတ်ဘဲ အားထုတ်ခဲ့လို့ရှိရင်တော့ ရက်တွေ ကြာသွားတဲ့အခါ အောက်ဖိုလ်လည်း ပြန်ဝင်စားလို့ မရဘူး။ အထက်ဖိုလ်ကိုလည်း မရောက်သေးတဲ့အတွက် ကြောင့် အဲဒီယောဂီဟာ မတင်မကျကြီး ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ရက်ကို ကန့်သတ်ရတာ အကျိုးမရပါဘူးလား ... အကျိုးရပါတယ်ဘုရား။ အကျိုးရတယ်။ ဆောင်ပုဒ်ဆိုထားရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ရက်ကိုပိုင်းခြား၊ ရက်လွန်သွားငြား၊
အောက်ဖိုလ်အား၊ ဝင်စားလွယ်ကူသည်။

ရက်ကိုပိုင်းခြားပြီးတော့ အားထုတ်တယ်။ ဒီရက်အတွင်းမှာ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ် ရောက်ရပါလိမ့်လို့ ပိုင်းခြားပြီး အားထုတ်တယ်။ ရောက်တော့ မရောက်ဘူး။

ရက်တွေက လွန်သွားပြီ၊ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ မရောက်ဘူးဆိုလို့ရှိရင် အောက်ဖိုလ်ကို ပြန်ဝင်စားရတာ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ဝင်စားလို့ရတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ ရက်ကိုမပိုင်းခြားဘူး၊ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်အတွက်ပဲ အားထုတ်မယ်ဆိုပြီး အားထုတ်တယ်ဆိုရင်တော့ ရက်တွေ သိပ်ကြာသွားတဲ့အခါ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်လည်း မရောက်ဘဲဖြစ်နေလို့ရှိရင်တော့ အောက်ဖိုလ်ကို ပြန်ဝင်စား လို့ မရဘူး။

ဆောင်စဉ်။ ။ ရက်မပိုင်းခြား၊ ရက်တွေကြာငြား၊
အောက်ဖိုလ်အား၊ ဝင်စားမရပြီ။

ရက်တွေမပိုင်းခြားပါဘဲ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်ကို ညွတ်ပြီး အားထုတ်လျှင် ရက်တွေကလည်း သိပ်ကြာတော့ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်လည်း မရောက်တော့ အထက် ဖိုလ်လည်း ဝင်စားလို့မရ၊ အောက်ဖိုလ်ကိုလည်း ဝင်စားလို့ မရပါဘူး။ ထို့ကြောင့် ရက်ကို ကန့်သတ်ပိုင်းခြား၍ အား ထုတ်ရပါတယ်။ ရက်ကို ပိုင်းခြားရခြင်းအကျိုး ဟောကြား ရတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။

အာသာဆန္ဒ ဖြတ်ရခြင်းရဲ့အကျိုးကို ဆက်ပြီးတော့
ဟောကြားပါတော့မယ်။ ရပြီးအောက်ဖိုလ်ကို မဝင်စားရပါ
လို၏လို့ ကောင်းစွာ အာသာဆန္ဒကို ဖြတ်ပြီးတော့ အား
ထုတ်ရခြင်း အကျိုးမှာ ပိုင်းခြားထားသည့် ရက်အတွင်း
အောက်ဖိုလ်သို့ ပြန်မရောက်ရတော့ပေဘူး။ အောက်ဖိုလ်
သို့ ပြန်ပြန်ရောက်နေရင် အထက်ဖိုလ်သို့တက်တာ နှေး
မလား၊ မြန်မလား ... နှေးပါမယ်ဘုရား။ အောက်ဖိုလ်သို့
ပြန်မရောက်ရခြင်း အကျိုးကို ရရှိပါတယ်။ အောက်ဖိုလ်သို့
ပြန်ပြန်ရောက်နေရင်တော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဉာဏ်တော်တော်နဲ့
မတက်နိုင်တော့ပေဘူး။ သူ့အလေ့အကျင့်ဝသီဘော်က
အောက်ဖိုလ်မှာ များနေတော့ အောက်ဖိုလ်ပဲ ပြန်ပြန်
ရောက်နေတော့ ရှေ့တက်မှ တက်နိုင်ပါတော့မလား ...
မတက်နိုင်ပါဘုရား။

အာသာဆန္ဒကို ဖြတ်ထားတယ်။ အာသာဆန္ဒကို
ပြတ်အောင်ဖြတ်၊ ကောင်းကောင်းဖြတ်ထားလို့ရှိရင် အောက်
ဖိုလ်သို့ ပြန်မရောက်တော့ဘူး။ အောက်ဖိုလ်သို့ ပြန်
မရောက်ရင် အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ဖို့ရာ အားပိုမကောင်း
သွားပါဘူးလား ... အားကောင်းသွားပါတယ်ဘုရား။ ဉာဏ်
အားပြည့်လာတဲ့အခါ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့

ရောက်သွားတာပါပဲ။ အဲဒီ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ ရောက်သွားခြင်း အကျိုးကိုလည်း ရရှိတယ်။

အာသာဆန္ဒကို ကောင်းစွာ မဖြတ်ဘဲနဲ့ အားထုတ် နေမယ်ဆိုလို့ရှိရင် အသင့်အတင့်ဉာဏ်တွေ ပြည့်လာတဲ့ အခါ အောက်ဖိုလ် အောက်ဖိုလ်ကို ပြန်ပြန်ပြီးတော့ ရောက် ရောက်နေတယ်။ အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်တွေ မရောက်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အာသာဆန္ဒကို ဖြတ်ထားမှသာ အထက် မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်နိုင်တယ်ဆိုတော့ အာသာဆန္ဒကို ဖြတ် ထားရတာ အကျိုးမများပါဘူးလား ... အကျိုးများပါတယ် ဘုရား။

အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ ရောက်သွားပြီးတဲ့အခါ လည်း အချို့အချို့ ယောဂီများက အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ် ကို ပြန်ဝင်စားကြည့်ဦးမယ်လို့ ဒီလိုလည်း ဖြစ်တတ်တယ်။ စိတ်က အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်ကိုတော့ ရောက်သွားပြီလို့ သူထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ကို ပြန်ပြီးတော့ ဝင်စားကြည့်ဦးမယ်ဆိုရင် ဝင်စားလို့ ရမလား။ မရဘူးလား ... မရပါဘုရား။

အောက်ဖိုလ်ကို ဝင်စားလို့မရသည့် ယောဂီက
 လျှောက်ထားဖူးတယ်။ “အောက်ဖိုလ်ကို ဝင်စားကြည့်ပါတယ်၊
 ဝင်စားလို့လည်း မရဘူးဘုရား”ဟု မေးလျှောက်တယ်။ ဝင်
 စားလို့ မရတော့ပေဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး
 ဖြစ်သွားပြီဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အထက်မဂ် အထက်
 ဖိုလ်သို့ ရောက်သွားပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အောက်မဂ် အောက်
 ဖိုလ်ကို ဝင်စားလို့ ရမလား။ မရဘူးလား ... မရပါဘုရား။
 မရတော့ဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး ဖြစ်သွားပြီဖြစ်သောကြောင့်
 အောက်ဖိုလ်တရားတွေက အထက်ဖိုလ်သို့ ရောက်လာတဲ့
 အခါ ငြိမ်းပျောက်သွားပြီ။ နောက်ထပ်ဝင်စားလို့ ... မရ
 တော့ပါဘုရား။ ဆောင်ပုဒ်ဆိုကြရမည်၊ ဒါမှ ပိုမှတ်မိမယ်။

ဆောင်ဇုဒ်။ ။ အထက်အရိယ၊ အောက်ဖလ၊

ဝင်စားမရပြီ။

အထက်ဖိုလ် အရိယာဖြစ်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 အောက်ဖိုလ်တွေ ပြန်ဝင်စားလို့ ... မရတော့ပါဘုရား။
 မရတော့ဘူး။ ဘာကြောင့် မရတာလဲဆိုတော့ ဆောင်ပုဒ်ပဲ
 ဆိုကြပါစို့။

ဆောင်ဥဒ်။ ။ အောက်ဖိုလ်ဖလ၊ ထက်ဖိုလ်ကျ၊
ငြိမ်းရအမှန်ပင်။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး ဖြစ်သွားပြီ။ အောက်ဖိုလ်က တရား
တို့သည် အထက်ဖိုလ်ကျရင်တော့ အလိုလိုငြိမ်းသွားကြ
တယ်။ ငြိမ်းသွားရင် ပြန်ဝင်စားလို့ ရပါတော့မလား ... မရ
တော့ပါဘုရား။

ဆောင်ဥဒ်။ ။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်၊ ထက်အရိယာရှင်၊
အောက်ဖိုလ်ဝင်မရ။

ယောဂီက ဗဟုသုတ သိပ်မရှိတော့ အထက်ဖိုလ်
လည်း ရလိုက်တယ်လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ထင်လာတယ်။ ရပြီး
ရင်တော့ အောက်ဖိုလ်ကို ပြန်ဝင်စားကြည့်ဦးမယ်။ ဝင်စား
လို့ ရသလား။ မရဘူးလား ... ဝင်စားလို့ မရပါဘုရား။
မရတော့ဘူး။ မရတာမှန်လို့ရှိရင် အထက်ဖိုလ်ရသည့်
သူတရားဟာ ခိုင်မြဲသွားတယ်။ ခိုင်မြဲသွားတယ်လို့ မသိရ
ပါဘူးလား ... သိရပါတယ်ဘုရား။

အထူးသိဖွယ်လေးကတော့ သောတာပန်နဲ့ သကဒါဂါမ်၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက “သီလေသု ပရိပူရကာရီ” သီလေသု = သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ = အပြည့်အစုံ ကျင့်လေ့ရှိ၏။ တူကြတယ်။ သီလကို ဖြည့်ကျင့်တာချင်း သောတာပန်နဲ့ သကဒါဂါမ် တူသလား၊ မတူဘူးလား ... တူပါတယ်ဘုရား။ တူတဲ့အတွက်ကြောင့် သောတာပန်အဖြစ်ကနေ၍ သကဒါဂါမ်အဖြစ်သို့၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကနေ၍ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ တက်ရတာ လွယ်ပါတယ်။ သီလဖြည့်ကျင့်ပုံချင်းက တူနေတဲ့အတွက်ကြောင့် လွယ်တယ်။

အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ “သမာဓိသ္မိ ပရိပူရကာရီ” သမာဓိသိက္ခာ၌ အပြည့်အစုံ ဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သွားပြီ။ ဒါကြောင့် သကဒါဂါမ်အဖြစ်ကနေ၍ အနာဂါမ်အဖြစ်သို့ တက်ရတာ မလွယ်ဘူး။ နည်းနည်း ပိုခက်နေပါတယ်။ သူက သမာဓိကို အပြည့်အစုံ ကျင့်ရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မကျနေပါဘူးလား ... ကျနေပါတယ်ဘုရား။

အဲဒီမှာ တချို့ယောဂီများက “သူကတော့ သကဒါဂါမ်လောက်တော့ ဖြစ်နေပါပြီ၊ အနာဂါမ်အဆင့်ကို တက်မယ်ဆိုပြီး အားထုတ်တယ်။ တက်လို့ကို မရဘူး၊ ဘာဖြစ်နေ

မှန်းလဲ မသိဘူး”တဲ့။ အဆင့်ချင်းက ကွာမနေပါဘူးလား ... အဆင့်ချင်း ကွာနေပါတယ်ဘုရား။ အဆင့်ချင်းက ကွာနေတော့ “ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဘုရား”တဲ့။ “မတိုးလည်း မတိုးတက်ဘူး။ အားမထုတ်ချင်တော့ဘူး”တဲ့။ “ယောဂီ ... သမထကမ္မဋ္ဌာန်းလေး စီးဖြန်းပါ။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဗုဒ္ဓါ နုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းများပွားပါ”။ သမာဓိအားတွေပြည့်အောင် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းလေး မကူပေးရပါဘူးလား ... ကူပေးရ ပါတယ်ဘုရား။ ကူပေးလိုက်တော့မှ တော်တော်နေရာကျ သွားတယ်။ တော်တော်ကို နေရာကျသွားတယ်။ စိတ် ကျေနပ်သွားတယ်။ ပြန်အားထုတ်လို့ ရနေတယ်။ စောစော ကတော့ အားထုတ်လို့ကို မရတော့ဘူး။ သူမတက်နိုင်ဘူး။ အဆင့်အတန်းက မြင့်နေတော့ တက်လို့ကိုမရ ဖြစ်နေတော့ ဘာကူပေးရမလဲ ... သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ကူပေးရပါမယ်ဘုရား။ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ကူပေးရမယ်။

အသင့်အတင့်တော့ ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ဆောင်ပုဒ်တွေ ပြန်ပြီးတော့ မှတ်မိအောင် ဆိုရရင် ပိုကောင်းမလား ... ကောင်းပါတယ်ဘုရား။ ဒုတိယအပိုဒ် ရပြီးအောက်ဖိုလ်ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့အောင် လေ့ကျင့်သောအားဖြင့် ရှုမှတ်ပုံ၊ အား ထုတ်ပုံမှာ လေ့ကျင့်ပုံဆောင်ပုဒ် ဆိုရမည်။

ဆောင်ဇဉ်။ ။ ရပြီးဖိုလ်မှန်၊ မြန်ရောက်ရန်နှင့်၊
 ကြာကြာတည်ရန်၊ စိတ်ရည်သန်၊
 ဖန်ဖန်ပွားရမည်။

၃-နံပါတ် အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိရန်
 နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ရှုမှတ်ပုံ၊ အားထုတ်ပုံ ဆောင်ပုဒ်
 ဆိုကြရမည်။

ဆောင်ဇဉ်။ ။ ရက်ကိုကန့်သတ်၊ အာသာဖြတ်လျက်၊
 စိတ်ညွတ်အပ်ပါ၊ ဤသုံးဖြာ၊
 မှန်စွာပြုရမည်။

အထက်အရိယ၊ အောက်ဖလ၊
 ဝင်စားမရပြီ။

သိထားတော့ မဝင်စားတော့ အထက်ကို ပိုပြီးတော့
 မတက်လွယ်ပါဘူးလား ... တက်လွယ်ပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ဇဉ်။ ။ အောက်ဖိုလ်ဖလ၊ ထက်ဖိုလ်ကျ၊
 ငြိမ်းရအမှန်ပင်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်၊ ထက်အရိယာရှင်၊
အောက်ဖိုလ်ဝင်မရ။

အောက်ဖိုလ်ကို ဝင်စားလို့ မရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ပါပဲ။ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ဤကဲ့သို့ ယနေ့ ယခုအခါ၌ အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့တက်ရန် နည်းလမ်းမှန် တရားတော်ကို နာကြားရသဖြင့် နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော တရားထူး တရားမြတ် တို့ကို ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသောအကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက်၍ မျက် မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဆရာတော်ဘုရား ပေးသောဆုနဲ့
ပြည့်စုံရပါလို၏အရှင်ဘုရား။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

အရပ်ဆယ်မျက်နှာနေ၊ အားလုံးသောသတ္တဝါတွေ၊
 ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်
 ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့်၊
 မိမိတို့ခန္ဓာဝန်ကို၊ ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၃၂၀၃၁၁၀၅၀၇

မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၃၂၀၃၂၂၀၆၀၇

ပုံနှိပ်ခြင်း
ဒုတိယအကြိမ်

အုပ်စု - ၂၀၀၀

တန်ဖိုး -

ပုံနှိပ်ပြီးသည့်လ
၂၀၀၇-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ဦးသိန်းထွန်း (၀၄၈၂၂)
သိန်းထွန်းအော့ဖ်ဆက်

၅၀/၅၂ ဒဂုံသီရိလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၅၄၂၀၅၆

ထုတ်ဝေသူ
ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး တင်အောင် (လေ-အငြိမ်းစား)၊ (၀၃၃၆၆)
သဒ္ဓမ္မရသီစာပေ၊ အမှတ်-၇၊ လေယာခေမာလမ်း၊
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေသည်။

ဤစာအုပ်ကို ရှေး ဝတ်တော် ဝတ်စားသူ

အသေအဝမ်းဖြင့် ရေးသား

- ပုထိုးဇနာ၊ နာမရူပါ၊ ဝတ်တော်၊ မှန်စွာရှုရမည်။
- ပညတ်ကိုခွာ၊ ပရမတ်သာ၊ မှန်စွာရှုရမည်။
- အရိယာမှာ၊ ဥဒယဗ္ဗယာ၊ ဝတ်တော်၊ မှန်စွာရှုရမည်။
- ရပြီးဖိုလ်မှန်၊ မြန်ရောက်ရန်နှင့်၊ ကြာကြာတည်ရန်၊
ဝိတ်ရည်သန်၊ ဖန်ဖန်ပွားရမည်။
- ရက်ကိုကန်သတ်၊ အာသာဖြတ်၍၊ ဝိတ်ညွတ်အပ်ပါ၊
ဤသုံးဖြာ၊ မှန်စွာပြုရမည်။
- အထက်အရိယာ၊ အောက်ဖလ၊ ဝင်စားမရပြီ။
- အောက်ဖိုလ်ဖလ၊ ထက်ဖိုလ်ကျ၊ ငြိမ်းရအမှန်ပင်။
- ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်၊ ထက်အရိယာရှင်၊
အောက်ဖိုလ်ဝင်မရ။